

ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง

รุ่งพนอ รักอยู่

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ รุ่งพนอ รักอยู่ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

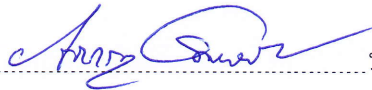
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ดร.สุชาดา รัตนวานิชย์พันธ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ อินทราไสย)

.....กรรมการ

(ดร.สุชาดา รัตนวานิชย์พันธ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิญชฎิล พิศาลพงศ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ เจตนจำลอง)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บุญเกิด)

วันที่ 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและความกรุณาจาก ดร.สุชาดา รัตนวาณิชย์พันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เทคนิควิธีการค้นคว้าหาความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัยด้วยความเอาใจใส่ อดทน และเสียสละในการติดตาม ตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้อง แก้ไขข้อบกพร่องของงาน และผลักดันทุกวิถีทางให้ผู้วิจัยสามารถทำงานอย่างเป็นขั้นตอน จนงานสำเร็จลุล่วงลงอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ อินทราไสย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชฎิล พิศาลพงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญรณ์ เจตน์จำลอง คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย และขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกสาขาวิชาทำให้ผู้วิจัยสามารถนำมาบูรณาการ

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา ดร.วไลพร ฉายา และดร.วีร์ ระวัง ที่ให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เตชะชั้นหมาก ที่กรุณาให้คำแนะนำเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และชี้ให้เห็น ถึงความเป็นไปได้ของสถิติวิเคราะห์ต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณสถาบันการพลศึกษาที่ให้ทุนในการศึกษาต่อในครั้งนี้ ขอขอบคุณ สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางทุกวิทยาเขต ผู้บังคับบัญชาทุกท่านในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง ต้นสังกัดที่ให้เวลาในการศึกษาต่อและช่วยเหลือสนับสนุนในกระบวนการต่าง ๆ ของการวิจัย ขอขอบคุณคณาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสถาบันการพลศึกษาทุกท่านที่ อื้อเพื่อในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และขอขอบคุณนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาทุกท่านที่ร่วมทำ แบบทดสอบสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณแม่ พี่ น้อง ครอบครัว และเพื่อนร่วมงานที่ให้ความรัก และกำลังใจ ด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อเป็นการแสดงถึงความ กตัญญูตเวทิตาแด่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ ผู้วิจัยได้รับการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้

รุ่งพนอ รั๊กอยู่

54910111: สาขาวิชา: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

คำสำคัญ: การฟัง/ ภาษาอังกฤษ/ ความสามารถด้านการฟัง/ นักศึกษาไทย/ ภาษาต่างประเทศ/
สถาบันการพลศึกษา

รุ่งพนอ รักอยู่: ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา
ไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง
(ABILITY IN ENGLISH LISTENING COMPREHENSION AMONG THAI EFL STUDENTS:
A CASE STUDY OF THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION IN THE CENTRAL
REGION OF THAILAND) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์,
Ph.D. 97 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

ทักษะการฟังมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการสื่อสาร และช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่าง
มีประสิทธิภาพ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของ
กระทรวงศึกษาธิการ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ
นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน และสังกัดคณะวิชาต่างกัน
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 ของสถาบันการพล
ศึกษาในเขตภาคกลาง จำนวน 274 คน เครื่องมือเพื่อการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้าน
ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง จำนวน
40 ข้อ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญและหารายละเอียด
เฉพาะ การอนุมานหรือลงความเห็น การคาดคะเน และการสรุปความ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม
สำเร็จรูป เพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนเปรียบเทียบกับ
เกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ และ ทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of
variance)

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง อยู่ในระดับไม่ผ่าน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ
($\bar{X} = 15.27$) โดยทักษะที่นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทักษะการอนุมานหรือลงความเห็น
และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบัน
การพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน พบว่า มีความสามารถแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามพบว่า คะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสังกัด คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพกับคณะศิลปศาสตร์
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

54910111: MAJOR: ENGLISH FOR COMMUNICATION; M.A. (ENGLISH FOR COMMUNICATION)

KEYWORDS: LISTENING/ ENGLISH/ ABILITY IN ENGLISH LISTENING/
THAI EFL STUDENTS/ THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION
RUNGPANORE RAKYOO: ABILITY IN ENGLISH LISTENING

COMPREHENSION AMONG THAI EFL STUDENTS: A CASE STUDY OF THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION IN THE CENTRAL REGION OF THAILAND ADVISORY COMMITTEE: SUCHADA RATTANAWANITPUN, Ph.D. 97 P. 2016.

Listening skills are important in communication process. It contributes to effective communication. This study aimed at investigating the ability in English listening comprehension of students in the Institute of Physical Education in central region of Thailand comparing with the Ministry of Education [MOE] criteria, and comparing the ability in English listening comprehension among students studying in different campuses and different faculties. Of 952 fourth-year undergraduate students in the Institute of Physical Education in the central region of Thailand in academic year 2015, 274 students from 3 faculties were simply randomized by means of proportional stratified random sampling technique to take an English listening comprehension test. A 40-item English Listening Comprehension Test for students in the Institute of Physical Education in the Central Region of Thailand was constructed by the researcher to use as the research instrument. The test aimed at evaluating students' English listening comprehension skills including identifying the main idea and specific details, drawing inferences, predicting, and summarizing. The statistical packages were administered in order to test the research hypotheses in forms of One Sample t-test comparing with the MOE criteria and the test of One-way Analysis of Variance.

It was found that ability in English listening comprehension of students in the Institute of Physical Education in the central region of Thailand was not met the criteria set by the Ministry of Education with the mean score of 15.27. The lowest average score was shown on drawing inferences skill. Furthermore, there was no statistically significant difference in the students' English listening comprehension ability as classified by campuses. Finally, a statistical difference was found in the scores of the students studying in Faculty of Sports and Health Science and those of Faculty of Liberal Arts at a significant level of .05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
ข้อจำกัดของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายและความสำคัญของการฟัง.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการฟังเพื่อความเข้าใจ.....	11
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการฟัง	19
องค์ประกอบและความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ	21
การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการฟังเพื่อความเข้าใจ	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 ผลการวิจัย.....	47
ตอนที่ 1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง	48
ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	52
5 สรุปและอภิปรายผล	59
สรุปผลการวิจัย	60
อภิปรายผล	61
ข้อเสนอแนะการวิจัย	64
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก.....	74
ภาคผนวก ข.....	83
ภาคผนวก ค	91
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	97

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1 จำนวนประชากร (N) และกลุ่มตัวอย่าง (n).....	38
3-2 ข้อคำถามและจำนวนข้อคำถามที่ใช้ในการวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำแนกตามทักษะที่ต้องการวัดและเนื้อหาที่ใช้ในแบบทดสอบ	41
4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิทยาเขต และคณะวิชา	47
4-2 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามวิทยาเขต	48
4-3 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามวิทยาเขตเป็นรายทักษะ	49
4-4 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามคณะวิชาเป็นรายทักษะ	51
4-5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน.....	53
4-6 ผลการทดสอบคะแนนรายคู่ของความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน ในส่วนของทักษะการสรุปความ	54
4-7 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน	55
4-8 ผลการทดสอบคะแนนรายคู่ของความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ในส่วนของทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-9 ผลการทดสอบคะแนนรายคู่ของความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน ภาพรวมทุกทักษะ.....	58
ข-1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC).....	84
ข-2 ค่าความยาก (p) ของข้อสอบรายข้อ	86
ข-3 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบรายข้อ	87
ข-4 คะแนนที่นักศึกษาทำได้ในการทดลองใช้แบบทดสอบ (Try-out)	89
ข-5 สัดส่วนของผู้ทำถูก ทารด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด (p) สัดส่วนของผู้ทำผิด ในข้อหนึ่ง ๆ (q) และค่า pq	90

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2-1 องค์ประกอบของการฟังเพื่อความเข้าใจของวิพพี	22
2-2 องค์ประกอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศของรอสท์....	24

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก และมีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมาก เป็นที่ยอมรับและถูกใช้เป็นภาษากลางของโลกสำหรับติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ เพื่อดำเนินกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ทั้งในด้านการศึกษา การทำธุรกิจ การลงทุน การท่องเที่ยว การใช้ในชีวิตประจำวัน และยังเป็นภาษาที่ใช้ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอีกด้วย (ณภัทร วุฒิวงศา, 2557, หน้า 89) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารมีส่วนส่งผลให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ในแวดวงการทำงาน ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาทางธุรกิจของโลก บริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่จำนวนมาก กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อประสานงาน (Neeley, 2012) และถือว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ได้ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อที่จะเข้าใจและเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์ นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อ และการประกอบอาชีพอันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศสืบไป (อารีรักษ์ มีแจ้ง, ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุมตันติ และอภิชัย รุ่งเรือง, 2554, หน้า 58)

ปัจจุบันหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาทุกระดับ ทุกประเภทต่างเห็นความสำคัญจำเป็นของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2558 กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ต้องเรียนในทุกระดับชั้นตลอดหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) ส่วนในระดับอุดมศึกษานั้น มีการกำหนดยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งนอกจากกำหนดให้มีการเสริมหลักสูตรในทุกคณะและภาควิชา เพื่อให้เกิดความตระหนักในเรื่องอาเซียนและรายวิชาที่เจาะลึกเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียนแล้ว ยังมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของภาษา ทั้งภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาในการทำงานของอาเซียน และภาษาของประเทศเพื่อนบ้านต่างได้รับความสนใจให้มี การเตรียมความพร้อมควบคู่กันไป มีการกำหนดพันธกิจในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับสากลและมีความตระหนักในการเป็นส่วนหนึ่ง

ของประชาคมอาเซียน กำหนดเป้าหมายความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทย อยู่ในระดับทัดเทียมกับบัณฑิตในประเทศสมาชิกอาเซียน (สำนักงานคณะกรรมการ อุดมศึกษา, 2554) ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 ที่ว่า ภาษาที่ใช้ในการทำงาน ของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ หรือ “The working language of ASEAN shall be English” (สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, 2551, หน้า 29) ซึ่งส่งผลให้มีการเตรียม ความพร้อมด้านภาษาเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในทุกภาคส่วน

การที่ภาษาอังกฤษได้รับเลือกให้เป็นภาษากลางของการรวมกลุ่มประเทศในอาเซียน อาจจะทำให้เป็นอุปสรรคสำคัญแก่ประเทศไทยที่ถือว่าประชาชนไทยโดยส่วนใหญ่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษ ข้อมูลจำนวนมากบ่งชี้ว่า แม้ว่าการทรวงศึกษาธิการกำหนด ให้ทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นเวลามากกว่า 10 ปี แต่ก็ ยังพบว่า มีคนไทยที่ยังมีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก นูมอุรา (Noom-ura, 2013, p. 139) สรุปความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยว่า ความสามารถใน ภาษาอังกฤษของคนไทยเมื่อเทียบกับประชาชนของประเทศเพื่อนบ้านจัดว่าอยู่ในระดับต่ำ ผลการทดสอบภาษาอังกฤษในฐานะภาษา ต่างประเทศ ปี ค.ศ. 2010 (2010 Test of English as a Foreign Language-TOEFL) พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 116 จากทั้งหมด 163 ประเทศ ประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นอันดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย 100 คะแนนจากคะแนนเต็ม 120 คะแนน ขณะที่คะแนนเฉลี่ยรวมทุกประเทศเท่ากับ 80 คะแนน ประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75 คะแนน ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศกัมพูชา ลาว เวียดนาม และเมียนมาร์ อย่างไรก็ตาม ผลการทดสอบยังมีค่าต่ำกว่าประเทศในกลุ่มอาเซียนอื่น เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ สิงคโปร์ (TOEFL, 2011 cited in Noom-ura, 2013, p. 139)

นอกจากนี้ ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (Ordinary national education test [O-NET]) ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) ปีการศึกษา 2555-2557 ชี้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนผลการทดสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ 22.13, 25.35 และ 23.44 ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2556; 2557; 2558) จึงนับเป็นความสำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยจะต้องมีการพัฒนาให้นักเรียนนักศึกษาไทยมีความรู้และทักษะ ภาษาอังกฤษ อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งแต่ละทักษะต่างมีความสำคัญ และเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ทุกทักษะ มีผลในเชิงบูรณาการต่อความสามารถทางภาษาทั้งสิ้น ทั้งนี้ นักการศึกษาด้านภาษาหลายท่าน กล่าวว่า ทักษะการฟังมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา

อย่างมาก (Anderson & Lynch, 1988; Dunkel, 1991; Rost, 1990; Rubin, 1994) และถือว่าเป็นทักษะทางภาษาที่มีความจำเป็นมากที่สุด (Oxford, 1993) ทักษะการฟังเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นได้น้อยที่สุดในบรรดาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ (Vandergrift, 2004, p.1) เนื่องจากเป็นทักษะที่สังเกตได้ยากที่สุด Doff (2001, pp. 198-199) กล่าวว่า ทักษะการฟัง เป็นทักษะที่เกิดขึ้นก่อนทักษะการพูด หากไม่มีทักษะการฟังบุคคลจะไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ การที่การสนทนาจะประสบผลได้นั้น ผู้เรียนจะต้องเข้าใจก่อนว่าผู้อื่นพูดอะไรกับพวกเขา การฟังภาษาอังกฤษแบบภาษาพูดเป็นหนทางที่สำคัญในการเข้าถึงภาษา เนื่องจากผู้ฟังสามารถเก็บเกี่ยวความรู้เรื่องโครงสร้างและคำศัพท์จากภาษาพูดได้ ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่อยู่ในประเทศที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่งเป็นผู้ที่มีโอกาสเปิดรับภาษาได้มาก และสามารถเข้าถึงภาษาอังกฤษได้ง่ายกว่า ดังนั้น ผู้เรียนภาษาอังกฤษจึงควรได้มีโอกาสฟังภาษาพูดให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

เช่นเดียวกับสถาบันการพลศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีพันธกิจหลักในการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีใน 3 คณะวิชา ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะศิลปศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ มีสถานศึกษาตั้งอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศจำนวน 17 วิทยาเขต และสถาบันการพลศึกษาทุกวิทยาเขตต่างให้ความสำคัญต่อรายวิชาภาษาอังกฤษว่ามีความจำเป็นต่อการศึกษาสำหรับบุคคลในทุกสาขาวิชา ดังจะเห็นได้จากการกำหนดรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาบังคับในกลุ่มวิชาภาษา หรือแม้แต่ในการปรับปรุงหลักสูตรสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556 ได้กำหนดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพิ่มจำนวนมากขึ้น มีการกำหนดแผนการเรียนให้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเพิ่มเติม นอกจากนี้ภายใต้จุดเน้นการดำเนินกลยุทธ์การจัดการศึกษา ประเด็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมบัณฑิตให้สามารถทำงานข้ามวัฒนธรรมได้และรองรับประชาคมอาเซียนและสังคมยุคโลกาภิวัตน์ สถาบันการพลศึกษายังได้กำหนดให้มีเป้าหมายการจัดการกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนารการใช้ภาษาอังกฤษให้แก่ นักศึกษาบรรจุเป็นลายลักษณ์อักษรในแผนยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2550-2556 ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษทั้งในการศึกษาหาความรู้และการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี (สถาบันการพลศึกษา, 2556 ก)

การตอบสนองต่อนโยบายในภาพรวมของหน่วยงานต้นสังกัดเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของผู้ปฏิบัติงานในระดับสถานศึกษา ซึ่งในที่นี้หมายถึงผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับ

การคาดหวังให้เป็นกลไกในการพัฒนาดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาวิจัยเพื่อให้ทราบ ข้อมูลสภาพและปัญหาที่แท้จริงถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ เบื้องต้นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสถาบันการพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่านักศึกษามีปัญหาด้านทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษมากที่สุด นอกจากนี้ ยังพบว่างานวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ในสถาบัน การพลศึกษา ยังมีอยู่ในวงจำกัด ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา ว่าจะอยู่ในระดับใด โดยคาดหวังว่าจะสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยนี้มาใช้ในการพิจารณา จัดส่งเสริมและพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้ตรงและสอดคล้องกับปัญหา มากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

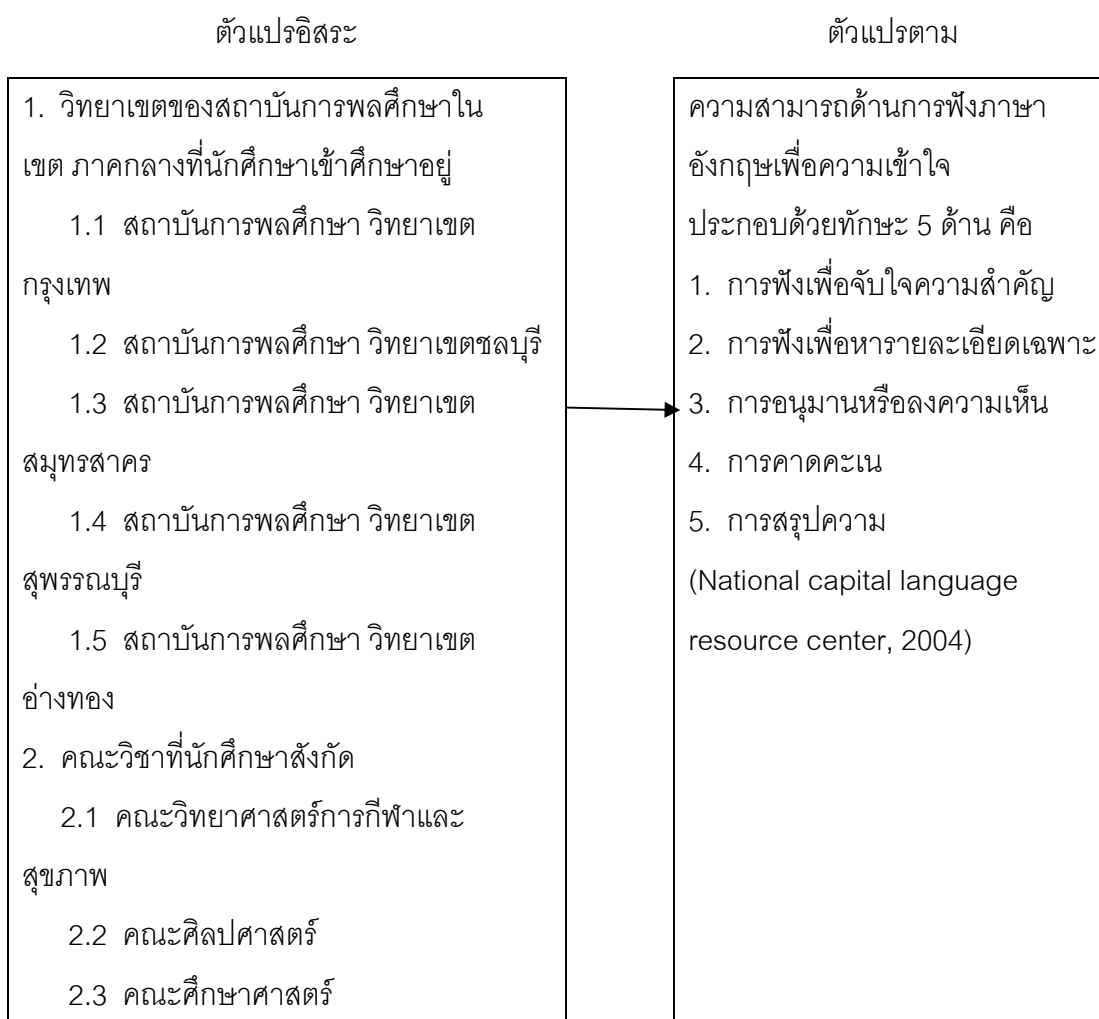
1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน และสังกัดคณะวิชา ต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในระดับพอใช้
2. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน มีความแตกต่างกัน
3. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน มีความแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยในอดีต สามารถสร้างกรอบแนวคิดและกำหนดตัวแปร ได้ดังนี้

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาว่าอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งจะ

เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสถาบันการพลศึกษานำไปใช้ในการพัฒนา การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขต ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง

2. งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวคิดเรื่อง กลวิธีพัฒนาทักษะการฟังของศูนย์ทรัพยากรภาษาหลักแห่งชาติ ของสหรัฐอเมริกา (National Capital Language Resource Center [NCLRC], 2004) 5 ด้าน คือ 1. ทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ 2. ทักษะการฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ

3. ทักษะการอนุมานหรือลงความเห็น 4. ทักษะการคาดคะเน และ 5. ทักษะการสรุปความ

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 วิทยาเขตของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่นักศึกษาเข้าศึกษาอยู่ มีทั้งสิ้น 5 วิทยาเขต ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ (สพล.ภท.) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี (สพล.ชบ.) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร (สพล.สค.) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี (สพล.สป.) และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง (สพล.อท.)

3.1.2 คณะวิชาที่นักศึกษาสังกัด ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะศิลปศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง

ข้อจำกัดของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ โดยผ่านการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่านั้น

การวิจัยนี้ไม่คำนึงถึงองค์ประกอบอื่นที่อาจเกี่ยวข้องกับประชากร เช่น อายุ เพศ ความสนใจ ระดับสติปัญญา ภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงสภาพแวดล้อมอื่น ๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษาไทย หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ซึ่งกำลังศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะศิลปศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ ในปีการศึกษา 2558 ในสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง

สถาบันการพลศึกษา หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่จัดการศึกษา ดำเนินการวิจัย ให้บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีวิทยาเขตทั่วประเทศ จำนวน 17 แห่ง และจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ใน 3 คณะวิชา คือ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะศิลปศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์

สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง หมายถึง สถาบันการพลศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตภาคกลาง ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง

คณะวิชา หมายถึง คณะวิชาที่จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีในสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะศิลปศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์

ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการใช้ทักษะการฟัง 5 ด้าน คือ ทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (Listening for the main idea) ทักษะการฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (Listening for specific details) ทักษะการอนุมานหรือลงความเห็น (Drawing inferences) ทักษะการคาดคะเน (Predicting) และทักษะการสรุปความ (Summarizing)

เกณฑ์ หมายถึง เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยใช้เกณฑ์การวัดผลของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2554 มี 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนร้อยละ 80-100	อยู่ในเกณฑ์ระดับดีเยี่ยม
คะแนนร้อยละ 70-79	อยู่ในเกณฑ์ระดับดี
คะแนนร้อยละ 60 -69	อยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้

คะแนนร้อยละ 50-59

อยู่ในเกณฑ์ระดับผ่าน

คะแนนร้อยละ 0-49

อยู่ในเกณฑ์ระดับไม่ผ่าน

บทสนทนาภาษาอังกฤษหรือข้อความภาษาอังกฤษขนาดสั้น ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่นักศึกษาเรียน หมายถึง บทสนทนาหรือข้อความภาษาอังกฤษ ที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. ประกาศต่าง ๆ เช่น ตารางเวลา ราคา หมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น
2. สุขภาพ การออกกำลังกาย และกีฬา
3. การเดินทางและท่องเที่ยว
4. สันทนาการ
5. ปัญหาสิ่งแวดล้อม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามหัวข้อ ต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญของการฟัง
2. แนวคิดเกี่ยวกับการฟังเพื่อความเข้าใจ
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการฟัง
4. องค์ประกอบและความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ
5. การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการฟังเพื่อความเข้าใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและความสำคัญของการฟัง

ความหมายของการฟัง

การฟังเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเกิดขึ้นตลอดเวลามากกว่าทักษะอื่น นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการฟังไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

การฟัง หมายถึง กระบวนการของการรับรู้ การให้ความสนใจ และการตีความข้อมูลหรือตัวบ่งชี้ภาษาที่รับทางโสต การรับตัวบ่งชี้ภาษานี้เกิดขึ้นโดยตั้งใจ เมื่อรับตัวบ่งชี้เข้ามาแล้วมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ ตลอดจนแหล่งที่มาของตัวบ่งชี้ภาษานั้น (Busby & Majors, 1987, p. 25) ซึ่งสอดคล้องกับ Rost (1990, p. 30) Cook (1991, p. 62) Schmidt (1990, p. 131) ที่กล่าวเน้นในเรื่อง ความสามารถในการตีความสิ่งที่ฟัง โดยการพิจารณาจากตัวชี้แนะทางภาษามากกว่าที่จะเน้นการจับคู่เสียงกับความหมาย

นักการศึกษาบางท่านให้ความหมายการฟังไปในแง่ของกระบวนการ แต่ก็ยังเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแปลความหมายเช่นเดียวกัน เช่น การฟังเป็นกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่งและหมุนวนใช้ในการเข้าถึง รับ แปลความหมาย จำและตอบรับต่อความต้องการ การร้องขอ และการเสนอข้อมูลที่แสดงออกโดยมนุษย์ผู้อื่น ผู้ฟังมักใช้การวิเคราะห์ไวยากรณ์และความหมายเป็นตัวบ่งชี้ของการฟัง (Purdy, 1997, p. 8) การฟังเป็นกระบวนการการทำงานของจิตใจผู้ฟัง

ที่มองไม่เห็น ทำให้ยากแก่การอธิบาย ผู้ฟังต้องแยกแยะเสียง ทำความเข้าใจศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ แปลความการเน้นเสียงและเสียงสูงต่ำ ซึ่งการแปลความหมายนั้นต้องทำภายใต้บริบททางสังคมวัฒนธรรมอย่างทันที ทันใด นั่นคือการฟังเป็นกระบวนการแปลความหมายที่ซับซ้อนและไม่หยุดนิ่งที่ผู้ฟังทำการจับคู่ สิ่งที่ได้ยินกับสิ่งที่รู้อยู่แล้ว (Vandergrift, 2013)

จะเห็นว่า การฟังเป็นกระบวนการรับข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลของผู้ฟังที่ซับซ้อนและไม่หยุดนิ่ง ผู้ฟังใช้ความรู้ทางภาษา ความรู้เดิมและประสบการณ์ที่มีอยู่ทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้พูดส่งสารมา และหากผู้ฟังไม่มีความรู้ในภาษาที่ฟังหรือมีความรู้ในภาษานั้นน้อย ก็อาจส่งผลให้ ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาด้วยการฟังได้

ความสำคัญของการฟัง

การฟังมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา หากไม่มีการฟังอาจทำให้การสื่อสารล้มเหลว การฟังช่วยให้เรียนรู้ภาษาได้ง่ายขึ้น นำไปสู่การเรียนรู้ทักษะทางภาษาอีก 3 ทักษะ คือ การพูด การอ่าน และการเขียน (Anderson & Lynch, 1988, pp. 4-5; Wilson, 2008, p. 17) Oxford (1993) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มีความจำเป็นมากที่สุด จากผลการศึกษาวิจัยของ Adler, Rosenfeld, & Proctor (2001) ระบุว่า คนวัยผู้ใหญ่ใช้เวลาไปเพื่อการสื่อสารโดยเฉลี่ยมากถึงร้อยละ 70 ของเวลาทั้งหมด และจากเวลาที่ใช้ในการสื่อสารนี้ผู้ใหญ่ใช้การสื่อสารโดยการฟังมากที่สุด (ร้อยละ 45) รองลงมาเป็นการพูด (ร้อยละ 30) การอ่าน (ร้อยละ 16) และการเขียน (ร้อยละ 9) แต่ทักษะการฟังเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นได้น้อยที่สุดในบรรดาทักษะทางภาษาทั้งสี่ทักษะ (Vandergrift, 2004, p. 1) เนื่องจากเป็นทักษะที่สังเกตได้ยากที่สุดนั่นเอง

Rost (1994 cited in Nunan, 1999; Duzer, 1997) กล่าวไว้ อย่างสอดคล้องกันว่า งานวิจัยและทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองสมัยใหม่ชี้ว่า การสอนฟังมีความสำคัญอย่างมาก ครูควรให้ความสำคัญกับขั้นเตรียมก่อนการสอนพูด เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนได้สะสมและจดจำข้อมูลให้เพียงพอก่อนที่ผู้เรียนจะพร้อมพูดออกมาเอง ซึ่งการสอนในขั้นเตรียมก่อนการพูดนั้นต้องใช้เวลาในชั้นเรียนหลายครั้งให้มากพอที่ผู้เรียนจะสะสมคำศัพท์และสร้างความเข้าใจได้ เช่น การใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR: Total physical response approach) ที่ครูเป็นฝ่ายออกคำสั่งพร้อมท่าทางประกอบ จากนั้นผู้เรียนทำท่าที่สื่อถึงความเข้าใจตามคำสั่งนั้น หลังจากนั้นรอจนกว่าผู้เรียนจะพร้อมเป็นฝ่ายพูดออกคำสั่งเอง การสอนในขั้นเตรียมก่อนการพูดนี้รวมถึงกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาสองหรือสามครั้ง

อย่างเงียบ ๆ ก่อนตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังนั้น การจัดกิจกรรมช่วงฟังอย่างเงียบ ๆ ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการสอนพูดสามารถใช้ได้ดีทั้งกับผู้เรียนระดับก้าวหน้าและผู้เรียนระดับเริ่มต้น

สรุปได้ว่า ทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นทักษะที่เกิดขึ้นก่อนทักษะการพูด หากไม่มีทักษะการฟังเราจะไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ การสนทนาจะประสบผลและครบกระบวนการของการสื่อสารได้นั้น ผู้ฟังต้องเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา เมื่อสะสมตัวบ่อนทางภาษา มากพอ และพร้อมที่จะพูดการพูดจึงเกิดขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับการฟังเพื่อความเข้าใจ

ความเป็นมาและแนวคิดเกี่ยวกับการฟัง

Rivers (1966 cited in Osada, 2004, p. 55) กล่าวว่า การพูดไม่สามารถเป็นตัวแทนของการสื่อสารได้ หากผู้ฟังไม่เข้าใจสิ่งที่พูดนั้น และการสอนวิธีการทำความเข้าใจภาษาพูดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสารถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก การกล่าวถึงการฟังในแง่ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำความเข้าใจของผู้ฟังทำให้การฟังเพื่อความเข้าใจได้รับความสนใจในวงการศึกษาด้านภาษามากขึ้น ในปี ค.ศ. 1969 สมาคมภาษาศาสตร์ประยุกต์นานาชาติ ได้จัดการประชุมนานาชาติขึ้น ซึ่งส่งผลให้เกิดแนวความคิดใหม่ที่สำคัญขึ้น 4 ประการ คือ 1. ผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ของตนเองแตกต่างกัน 2. การฟังและการอ่านไม่ใช่กระบวนการแบบทักษะเงียบอีกต่อไป แต่เป็นกระบวนการรับสารที่มีความซับซ้อนมาก 3. การฟังเพื่อความเข้าใจได้รับการยอมรับว่าเป็นทักษะพื้นฐานของทักษะภาษา และ 4. ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริงสามารถนำมากำหนดเป็นรูปแบบการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้

ในช่วงทศวรรษ 1970 การฟังเข้ามามีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการเรียนการสอนภาษา พร้อมไปกับปรัชญาการสอนที่เน้นไปทางปฏิบัตินิยม รวมถึงการอ่าน การเขียน และการพูดด้วย และช่วงทศวรรษ 1980 นักวิจัยต่างให้ความสนใจค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับทักษะการฟังมากขึ้น มีงานวิจัย มีทฤษฎีใหม่ และมีการสร้างหลักสูตรการฟังเพื่อความเข้าใจในช่วงดังกล่าว ต่อมาในช่วงทศวรรษ 1990 การฟังได้รับความสนใจจากวงการศึกษาเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้การฟังเพื่อความเข้าใจภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญ และได้รับการศึกษาค้นคว้ามากขึ้นอย่างจริงจังด้วยเช่นกัน ดังที่ Richards (1985, p. 189) กล่าวว่า การศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติของการฟังเพื่อความเข้าใจเกิดขึ้นแล้วในงานวิจัยทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) อรรถศาสตร์ (Semantics) วัจนปฏิบัติศาสตร์

(Pragmatics) วาทกรรมวิเคราะห์ (Discourse analysis) และศาสตร์ด้านวิทยาการปัญญา (Cognitive Science)

การฟังได้รับการยอมรับว่าเป็นทักษะที่ไม่หยุดนิ่งและมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการต่าง ๆ มากมาย Rivers (1980, p. 16) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการฟังว่า ในการทำความเข้าใจเสียงที่ได้ยิน ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่ได้ยิน การจัดเรียงคำ และการขึ้นลงของเสียงมาสร้าง ความหมายขึ้น แม้ว่าผู้พูดจะพูดออกมาอย่างมีความหมายอยู่แล้วในคำพูด แต่ความพยายามที่จะให้คำพูดมีความหมายขึ้นอยู่กับผู้ฟัง ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ 3 ประการคือ ตัวชี้แนะทาง ภาษา สถานการณ์ในการพูดที่มีต่อการรับฟัง และความเข้าใจข่าวสารของผู้ฟังที่ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้พูด การรับฟังที่เกิดขึ้นจริงนั้นผู้ฟังได้รับตัวชี้แนะทางเสียง (Sound signal) ของผู้พูดมาใช้ในการตีความเจตนาของผู้พูดว่าอยู่ในลักษณะเช่นไร

Geddes (1981, pp. 4-10) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจว่า ในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนั้น ผู้ฟังมักมีจุดประสงค์ในการฟังอยู่ก่อนแล้ว และจะเลือกฟัง ข้อมูลที่ตนต้องการเท่านั้น ดังนั้น ในการฟังเพื่อความเข้าใจจึงควรเป็นการฟังภาษาที่มีลักษณะ เหมือนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง ต้องมีจุดประสงค์ในการฟังให้ผู้เรียนเลือกฟัง แต่ในความเป็นจริงภาษาพูดมักยากเกินไปสำหรับผู้เรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจึง ควรอธิบายลักษณะของภาษาที่จะเป็นปัญหาต่อผู้เรียนก่อนที่ผู้เรียนจะได้ฟัง ซึ่งความคิดนี้ สอดคล้องกับ Widdowson (1996, p. 60) ที่มีความเห็นว่าการฟังเป็นความสามารถที่จะเข้าใจ ประโยคหนึ่ง ๆ ว่า มีการเชื่อมโยงกับประโยคอื่น ๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไร และเข้าใจว่าประโยค ดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไร ในการสื่อสาร ซึ่งผู้ฟังจะเลือกจำเฉพาะสิ่งที่มีความสัมพันธ์หรือตรงกับ วัตถุประสงค์ในการฟังของตนเท่านั้น และจะตัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

Byrnes (1984, pp. 318-325) นิยามการฟังเพื่อความเข้าใจว่า เป็นกิจกรรม การแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนอย่างมาก และพร้อมที่จะแตกออกเป็นชุดของทักษะย่อยได้ทุกเมื่อ ความเข้าใจในการฟังภาษาขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยกับคำพูดแต่ละคำที่ได้ยิน หรือประสบการณ์ ความรู้เดิมที่มีอยู่ ความคาดหวังต่อคำพูดที่จะได้ยินต่อไปในสถานการณ์นั้น ๆ ความสามารถ ที่จะใช้ตัวชี้แนะที่ซ้ำซ้อนในข้อความมาประกอบในการทำความเข้าใจ และความสามารถในการ จดจำข้อความที่ได้ฟังมาของผู้ฟัง

Richards (1987, pp. 219-240) เสนอแนวคิดว่า การฟังเพื่อความเข้าใจเกิดจากปัจจัย ที่สำคัญ 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านข้อความ (Message factors) ประกอบด้วยความรู้ทางโครงสร้าง ประโยคของภาษาเป้าหมาย รวมทั้งความรู้ทั่วไป และปัจจัยทางด้านสื่อ (Medium factors)

ประกอบด้วยภาษาที่ผู้พูดใช้ในการสื่อสาร รูปแบบของภาษาที่ผู้พูดใช้ เช่น รูปย่อในภาษาพูด รูปแบบของภาษาที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การหยุดช่วงจังหวะในการพูด อัตราความเร็วในการพูด น้ำเสียง การเน้นเสียงและจังหวะการพูด เนื้อหาที่สนทนา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

Finocchiaro (1989, p. 95) เสนอแนวคิดว่าการถอดความภาษาและตีความหมาย โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในการฟัง ผู้ฟังจะต้องใส่ใจในการฟังและจำสิ่งที่ได้ฟัง จึงจะเกิดความเข้าใจ ซึ่งกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้พูดและผู้ฟังจะผ่านขั้นตอนต่อไปนี้ คือ ผู้ฟังรับข้อมูลแล้วแยกรหัสได้ ต้องใช้ความจำระยะสั้นเก็บความที่ได้ฟังแล้วนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่รับฟังใหม่ ต้องทำนายหรือคาดหมายว่าจะได้ฟังอะไรต่อไป และเลือกสนใจข้อมูลบางตอนที่ตรงกับสิ่งที่ตนต้องการจะฟัง และทำความเข้าใจกับเรื่องที่ฟังได้อย่างถูกต้อง

Rost (1991, pp. 3-4) เสนอแนวคิดในการฟังว่า การฟังเป็นกระบวนการที่เกิดจากทักษะ 3 ประการคือ ทักษะการรับรู้ เพื่อใช้ในการแยกแยะเสียง แล้วจดจำคำ ทักษะการวิเคราะห์ เพื่อใช้จัดระบบคำ โครงสร้าง และกลวิธีในการสื่อสาร และทักษะการสังเคราะห์ เพื่อใช้รวมหรือเชื่อมโยงความรู้ทางภาษากับบริบทอื่น ๆ และนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาประกอบกัน

สรุปว่า การฟังเพื่อความเข้าใจมีความจำเป็นต่อการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล และมีปัจจัยสำคัญหลายประการเกี่ยวข้องกับการฟัง ทั้งในด้านความรู้ในตัวภาษา และความรู้เดิมที่ผู้ฟังมีอยู่ โดยนำมาผ่านกระบวนการทำความเข้าใจ ตีความ คาดการณ์ ประเมินผล และตอบสนอง และการฟังที่ดีต้องจัดอุปสรรคที่เป็นสิ่งกีดขวางความเข้าใจในการฟังออกให้ได้ทั้งหมด

กระบวนการฟัง

มนุษย์เราฟังด้วยสมองและหู กล่าวคือหูทำหน้าที่รับเสียง สมองสร้างความหมายจากตัวแฉะที่หาได้จากการฟัง ซึ่งต้องใช้ความรู้ที่มีอยู่มาช่วยในการฟังด้วย (Gillett, 2014) การฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงมักเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่สำคัญ 2 กระบวนการ คือ กระบวนการฟังแบบบนลงล่าง และกระบวนการฟังแบบล่างขึ้นสู่บน

กระบวนการฟังแบบบนลงล่าง (Top-down listening process) หมายถึง กระบวนการฟังที่ใช้ความรู้เดิม (Background knowledge) ของผู้ฟังมาเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจ ความหมายของข้อความที่ฟัง ความรู้เดิมประกอบด้วย 1. บริบท (Context) ซึ่งได้แก่ สถานการณ์ และหัวข้อเรื่อง และ 2. ข้อความที่เกี่ยวข้องกัน (Co-text) ซึ่งได้แก่ ลำดับของข้อความว่าข้อความ

ใดมาก่อนและข้อความใดมาหลังจากนั้น ความรู้เดิมนี้บางครั้งอาจถูกเรียกว่าความรู้ที่มีอยู่ (Previous knowledge) หรือความรู้ทั่วไป (Knowledge of the world) เป็นศูนย์กลางที่ผู้ฟังใช้ในการทำความเข้าใจภาษา ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการฟังหรือการอ่าน (Anderson & Lynch, 1988, p. 11) ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema theory) ที่มีสมมติฐานเบื้องต้นว่า ข้อมูลใดก็ตาม ไม่ว่าจะถูกนำเสนอด้วยคำพูดหรือตัวอักษร ไม่สามารถให้ความหมายแก่ผู้ฟังหรือผู้อ่านได้ด้วยตัวของมันเอง หากแต่ข้อมูลนั้นเป็นเพียงตัวชี้แนะให้แก่ผู้ฟังหรือผู้อ่านในการนำเอาพื้นความรู้ที่มีอยู่มาใช้ในการสร้างความหมายขึ้นมา (Carrell & Eisterhold, 2000, p. 76)

กระบวนการฟังแบบล่างขึ้นสู่บน (Bottom-up listening process) หมายถึงกระบวนการที่ผู้ฟังพยายามทำความเข้าใจสิ่งที่ฟัง โดยการใช้ตัวแนะระดับล่างในการฟังให้มากเท่าที่จะมากได้ เริ่มจากการฟังเสียงที่ได้ยินแต่ละเสียง รวมเสียงเหล่านั้นเข้าด้วยกันเป็นพยางค์และคำ จากนั้นรวมคำเป็นวลี เป็นใจความ และเป็นประโยค จากประโยคหลายประโยครวมกันเป็นข้อความหรือบทสนทนาโดยใช้การแบ่งแยกใจความ และการถอดรหัสเสียงต่อเสียงแยกใจความออกเป็นกลุ่มคำ หรือ คำ ซึ่งกระบวนการฟังทั้งสองกระบวนการจะถูกนำมาใช้ร่วมกันเพื่อให้สามารถเข้าใจสิ่งที่ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ทั้งนี้ จะใช้กระบวนการใดมากกว่านั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการฟังที่แตกต่างกันออกไป (Gillett, 2014; Swift, 2014)

จากแนวความคิดของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ในการทำความเข้าใจในการฟังนั้นผู้ฟังต้องใช้กระบวนการที่สำคัญ 2 กระบวนการคือ กระบวนการฟังแบบบนลงล่างที่ใช้พื้นความรู้เดิมของผู้ฟัง ผสมกับบริบทอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์มาช่วยในการทำความเข้าใจในการฟัง และกระบวนการฟังแบบล่างขึ้นสู่บนที่ผู้ฟังต้องทำการถอดรหัสเสียงที่ได้ยิน รวมเสียงเป็นคำ รวมคำเป็นประโยค และทำความเข้าใจ ซึ่งหากผู้ฟังสามารถบูรณาการกระบวนการฟังทั้งสองแบบมาใช้ ในการฟังเนื้อหาใจความครั้งหนึ่ง ๆ ก็จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการฟังได้ดีขึ้น

กลวิธีเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

ศูนย์ทรัพยากรภาษาหลักแห่งชาติ ของสหรัฐอเมริกา (NCLRC, 2004) กล่าวว่า การฟังเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาได้รับตัวบ่อนทางเสียงซึ่งเป็นรากฐานของการเรียนรู้ภาษา และช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารกับผู้อื่นด้วยการพูดได้ ดังนั้น ในการเรียนภาษาผู้เรียนควรที่จะได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดการกับพฤติกรรมกรฟังในสถานการณ์ต่าง ๆ จัดการกับ

ตัวป้อนที่เข้ามา ในรูปแบบที่หลากหลาย รวมถึงให้สามารถจัดการกับวัตถุประสงค์ของการฟังได้ด้วย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังขึ้นมา พร้อมกันกับความสามารถในการเลือกกลวิธีการฟังที่เหมาะสม กับสถานการณ์แต่ละสถานการณ์

กลวิธีการฟังเป็นเทคนิคหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและมุ่งเน้นไปที่ตัวป้อนการฟังโดยตรง หรืออาจเรียกว่าเป็นกลวิธีสำหรับพัฒนาทักษะการฟัง สามารถแบ่งตามวิธีการที่ผู้ฟัง ใช้ในการจัดการกับตัวป้อนการฟัง (NCLRC, 2004) ดังนี้

1. กลวิธีแบบบนลงล่าง (Top-down strategies) เป็นกลวิธีที่ยึดผู้ฟังเป็นฐาน โดยผู้ฟังจะเข้าไปยังพื้นความรู้เดิมของตนเองในด้านหัวข้อ สถานการณ์ หรือบริบทที่ฟังนั้น รวมถึงเข้าไปสู่พื้นความรู้ด้านชนิดของข้อความ และภาษา ซึ่งพื้นความรู้ดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการคาดการณ์ที่ช่วยในการตีความสิ่งที่ได้ยิน และคาดการณ์ไปถึงสิ่งที่จะได้ยินต่อไป และกลวิธีการฟังแบบบนลงล่างนี้ ประกอบด้วย

- 1.1 การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (Listening for the main idea)
- 1.2 การคาดคะเน (Predicting)
- 1.3 การอนุมานหรือลงความเห็น (Drawing inferences)
- 1.4 การสรุปความ (Summarizing)

2. กลวิธีแบบล่างขึ้นสู่บน (Bottom-up strategies) เป็นกลวิธีที่ยึดตัวข้อความเป็นหลัก โดยผู้ฟังอาศัยตัวภาษาที่มากับข้อความ ได้แก่ เสียง คำ ไวยากรณ์ ในการนำไปสู่ความหมาย กลวิธีแบบล่างขึ้นสู่บน ประกอบด้วย

- 2.1 การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (Listening for specific details)
- 2.2 การหารากศัพท์ (Recognizing cognates)
- 2.3 การหารูปแบบการเรียงคำ (Recognizing word-order patterns)

จากกลวิธีการฟังที่ศูนย์ทรัพยากรภาษาหลักแห่งชาติ ของสหรัฐอเมริกาเสนอไว้ดังกล่าว สรุปว่ากลวิธีที่ใช้สำหรับพัฒนาทักษะการฟัง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก กลวิธีการฟังแบบบนลงล่าง ประกอบด้วย 1. การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ 2. การคาดคะเน 3. การอนุมานหรือลงความเห็น และ 4. การสรุปความ และกลุ่มที่สอง กลวิธีการฟังแบบล่างขึ้นสู่บน ประกอบด้วย 1. การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ 2. การหารากศัพท์ และ 3. การหารูปแบบการเรียงคำ และงานวิจัยนี้สนใจศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง จำนวน 5 ทักษะ ดังนี้ 1. ทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (Listening for the main idea) 2. ทักษะการฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (Listening for

specific details) 3. ทักษะการอนุมานหรือลงความเห็น (Drawing inferences) 4. ทักษะการคาดคะเน การคาดคะเน (Predicting) และ 5. ทักษะการสรุปความ (Summarizing)

ทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

การฟังถือว่าเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หากผู้ฟังขาดความใส่ใจต่อสิ่งที่ฟังก็อาจทำให้การฟังครั้งนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการฟังที่ช่วยให้สามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

วีณา จันทนาโกเมษ (2530, หน้า 106) กล่าวว่า ผู้ฟังต้องใช้ทักษะ ความรู้ และสิ่งต่าง ๆ หลายประการในการฟัง เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ได้ยินได้ฟังดีขึ้น ซึ่งทักษะและสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้ฟังสามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ทักษะในการคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งที่ผู้พูดกำลังจะพูดต่อไป ความสามารถในการที่จะเลือกฟังในสิ่งที่ตนต้องการจะรู้ ทักษะในการจับใจความสำคัญที่เป็นหัวใจหลักของเรื่อง ทักษะการคาดเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้โดยอาศัยพื้นความรู้ทางไวยากรณ์ ความหมายรากศัพท์ รวมทั้งความหมายของอุปสรรค บั๊จจัย และโดยการอาศัยบริบทรวมทั้งสื่อ ที่มองเห็นที่จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาที่ฟัง หรือการสนทนาได้ดีขึ้น

เจียรนัย พงษ์ศิวาภย์ (2539, หน้า 102-103) กล่าวว่า การฟังที่มีประสิทธิภาพ หมายถึงการเป็นผู้ฟังที่สามารถเข้าใจเรื่อง จับประเด็นสำคัญ และถ่ายทอดสิ่งที่รู้ให้คนอื่นฟังต่อไป จำแนกและวิเคราะห์ได้ กล่าวคือสามารถบอกได้ว่าอะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล สามารถตีความหมายที่ซ่อนอยู่ได้ สามารถวิจารณ์ได้ คือ บอกถึงข้อดี ข้อด้อย ประโยชน์ได้

Harmer (1991 cited in Reyes, 2005) กล่าวถึงทักษะที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพมี 6 ประการ คือ

1. การคาดคะเน ผู้ฟังที่ดีมักคาดคะเนสิ่งที่เขากำลังจะได้ยินและหากกระบวนการในการทำความเข้าใจข้อความ รวมถึงกระบวนการของข้อความมีความสอดคล้องกันกับสิ่งที่เขาคาดคะเนไว้ก็จะช่วยให้รับข้อมูลจากข้อความได้มากขึ้น
2. การค้นหาข้อมูลที่เป็นรายละเอียดเฉพาะ บ่อยครั้งที่ผู้ฟังมักจะถูกกำหนดให้ฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะอย่าง ผู้ฟังจะได้ยินเฉพาะบางส่วนบางตอนที่เป็นข้อเท็จจริงเพียง 1-2 ประการ ของข้อความ โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจความทั้งหมด
3. การหาภาพกว้างของสิ่งที่ฟัง เป็นการฟังเพื่อเก็บประเด็นสำคัญ เป็นการฟังในลักษณะการข้ามเป็นจุด ๆ อย่างรวดเร็ว เช่น ข้ามไม่ใส่ใจการพูดซ้ำ หรือการให้รายละเอียดมากเกินไป เป็นต้น

4. การสรุปอ้างอิงจากข้อมูลที่ได้ฟัง เป็นทักษะที่ต้องใช้พื้นฐานทางภาษาศาสตร์และการใช้ภาษา เพื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของข้อความ

5. การอนุมานหรือเดาความหมายจากบริบท เป็นทักษะสำคัญสำหรับผู้ใช้ภาษาที่อาจพบเจอคำที่ไม่รู้จัก ซึ่งเกิดขึ้นได้กับทั้งเจ้าของภาษาเอง หรือผู้พูดต่างภาษา การเดาความหมายของคำที่ได้ในกรณีที่มีคำที่ไม่เข้าใจไม่มาก เพียง 1-2 คำ แต่หากในข้อความนั้นมีคำที่ไม่เข้าใจความหมายจำนวนมากเกินไป การอนุมานหรือเดาความหมายจากบริบทของเรื่องก็ไม่สามารถช่วยให้เข้าใจความได้

6. การสังเกตหน้าที่ รูปแบบ และสัญญาณของภาษา ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยเสริมให้เกิดความเข้าใจสิ่งที่ฟังได้ง่ายขึ้น

Burgess and Head (2005, p. 81) กล่าวถึง ความสามารถที่ผู้รับการทดสอบการฟัง แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในการฟัง ประกอบด้วย

1. บอกและแสดงความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลเฉพาะได้
2. ทำความเข้าใจรายละเอียดได้
3. ทำความเข้าใจเนื้อหาโดยรวม หรือใจความสำคัญ หรือสิ่งที่ถูกกล่าวถึงได้
4. อนุมานถึงทัศนคติหรืออารมณ์ของผู้พูดได้
5. ระบุประเภทของสิ่งที่ฟังได้ เช่น ระบุว่าเป็นโฆษณา หรือเป็นข้อความเสี่ยง

หรือเป็นการประชุมอย่างเป็นทางการ เป็นต้น

6. บอกถึงหัวข้อเรื่องของการสนทนาได้
7. ติดตามความคืบหน้าของการถกเถียงหรือการเล่าเรื่องใด ๆ ได้
8. จับคู่ระหว่างคำพูดกับข้อเขียนที่มีให้เลือกได้
9. ปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือคำชี้แจงได้

ประเด็นทักษะที่ใช้ในการฟังเพื่อความเข้าใจสำหรับงานวิจัยนี้ นักวิชาการด้านการเรียนรู้ภาษาได้อธิบายถึงทักษะดังกล่าวที่ใช้ได้ผลดีทั้งในผู้ฟังและผู้อ่าน ดังนี้

1. จับใจความสำคัญ (Finding the main idea)

Vener (2002); McWhorter (2007, p. 133) กล่าวว่า หากผู้ฟังทราบหัวข้อเรื่องที่ฟัง (Topic) คือเรื่องอะไร ก็จะสามารถทราบใจความสำคัญ (Main idea) คืออะไร ใจความสำคัญหรือประเด็นสำคัญของเนื้อความเป็นความคิดที่สำคัญที่สุดของหัวข้อเรื่องนั้น ๆ การที่จะจับใจความสำคัญให้ได้ ผู้ฟังอาจถามตัวเองไปด้วยว่า เรื่องที่กำลังฟังอยู่กล่าวถึง บุคคล สิ่งต่าง ๆ หรือความคิดใด

2. คาดคะเน (Predicting)

การคาดคะเน เป็นทักษะที่ผู้ฟังทำการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะได้ฟังต่อไป หรือคาดเดาถึงสิ่งที่ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในการสนทนา หรือการเล่าเรื่องนั้น การคาดคะเนมีความสำคัญมากกว่าการเดาในแง่ที่ช่วยให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมกับเรื่องที่ฟัง ทำให้เกิดความสนใจฟังมากยิ่งขึ้น และช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฟังได้ดีขึ้น ผู้ฟังที่ดีมักใช้ตัวชี้แนะ ที่ได้ยินจากเนื้อความ และประสบการณ์ของตนเอง มาช่วยในการคาดคะเน (Bailey, 2014; Doff, 2001, p. 205)

3. อนุมานหรือลงความเห็น (Making inferences)

จุฬารัตนาทิตยสาร (2554) ให้ความหมายการอนุมาน (Inference) ว่าเป็น การสรุปหรือลงความเห็นเพื่อให้ได้ข้อสรุปถึงสิ่งที่ผู้พูดหรือผู้เขียนแสดงไว้โดยอ้อม หรือไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนโดยตรง แต่จากเรื่องราวที่ได้รับฟังหรือได้อ่าน ทำให้อนุมานหรือเข้าใจได้ว่าเป็นเช่นนั้น ที่สำคัญการอนุมานหรือลงความเห็นต้องอยู่บนพื้นฐานคำพูดของผู้เขียนหรือผู้พูดเป็นหลัก

4. สรุปความ (Summarizing)

Gillett (2014) กล่าวว่า ข้อสรุป คือรูปแบบหนึ่งของเนื้อความในลักษณะข้อความที่สั้นลง แต่ยังบรรจุไว้ซึ่งประเด็นสำคัญของเนื้อความนั้น ที่สำคัญข้อสรุปต้องถ่ายทอดออกมาด้วยภาษาของผู้ฟังเอง ข้อสรุปเกิดจากการผสมผสานระหว่างการย่อเนื้อความกับการเลือกข้อมูลที่ที่เหมาะสม ข้อสรุปที่ดีต้องบอกถึงความเข้าใจเรื่องราวนั้น ๆ

5. ระบุรายละเอียดเฉพาะ (Identifying specific details)

รายละเอียดเฉพาะ เป็นข้อมูล หรือความคิดที่สนับสนุนใจความสำคัญของเนื้อความที่ฟัง มี 2 ระดับ คือ รายละเอียดหลัก (Major details) ซึ่งอธิบายใจความสำคัญโดยตรง และรายละเอียดย่อย (Minor details) ซึ่งเป็นข้อมูลเสริมหรืออธิบายรายละเอียดหลักอีกชั้นหนึ่ง (สมุทร เชนเชาวนิช, 2549, หน้า 66-67; McWhorter, 2007, p. 133) และสุทิน พูลสวัสดิ์ (2547, หน้า 42) กล่าวว่า ส่วนใหญ่แล้วรายละเอียดเฉพาะมักเป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในเนื้อความ

สรุป ทักษะการฟังที่กล่าวถึงในที่นี้ ได้แก่ การจับใจความสำคัญ การคาดคะเน การอนุมานหรือลงความเห็น การสรุปความ และการระบุรายละเอียดเฉพาะ เป็นทักษะที่แสดงให้เห็น ทราบว่าผู้ฟังมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟังมากน้อยเพียงใด การทราบวัตถุประสงค์การฟังของตนเองอย่างชัดเจนช่วยให้ผู้ฟังเลือกกลวิธีหรือทักษะสำหรับการฟังได้อย่างเหมาะสม และจะทำให้การฟังประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี (Gillett, 2014)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการฟัง

ผู้เรียนภาษามักประสบปัญหาในการเรียนการฟังมากกว่าทักษะอื่น ซึ่งปัญหาการฟังมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจข้อความทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน ซึ่งอาจมีสาเหตุจากความไม่ชัดเจนของภาษาหรือผู้ฟังไม่คุ้นเคยกับสำเนียงภาษาของผู้พูด การขาดความรู้ทางโครงสร้างภาษา และความหมายของถ้อยคำนั้น ๆ ตลอดจนการไม่ให้ความสนใจในการฟังอย่างต่อเนื่อง (Anderson & Lynch, 1988, pp. 5-7) นักการศึกษาด้านการเรียนการสอนภาษาจำนวนมากได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการฟังไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

Morris (1971, pp. 30-40) กล่าวถึง สิ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพการฟังด้อยลง 10 ประการ คือ

1. การรีบประเมินผลผู้ให้ข้อมูลก่อนเข้าใจข้อมูล
2. การสรุปหรือโยงเรื่องโดยใช้ความคิดส่วนตัวเพิ่มเติมข้อมูล
3. การยึดเยียดความคิดส่วนตัวให้ผู้ให้ข้อมูล
4. การมีทัศนคติยึดมั่นเฉพาะตน
5. การขาดความสนใจในเรื่องที่ฟัง
6. การที่ต้องการฟังในสิ่งที่คิดไว้
7. การคิดหาความหมายโดยขาดความรู้ทางภาษา
8. การพูดคุยมากเกินไป
9. การคิดว่าตนเองสำคัญกว่าผู้อื่น
10. การเกิดความกลัวการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

Underwood (1993, p. 16) กล่าวว่า สาเหตุของปัญหาที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการฟังมี 7 ประการ คือ

1. ผู้ฟังไม่สามารถควบคุมความเร็วของคำพูดที่ส่งออกมาได้ โดยกล่าวว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษจำนวนมากเชื่อว่าความเร็วในการพูดเป็นสิ่งที่ยากที่สุดสำหรับการฟังเพื่อเข้าใจความ
2. ผู้ฟังไม่มีโอกาสได้ฟังการพูดซ้ำ ซึ่งเป็นปัญหาในการเรียนการสอนเสมอมา การตัดสินใจเปิดเครื่องเล่นเทปซ้ำไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้เรียน แต่เป็นผู้สอนที่เป็นผู้ตัดสินใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้สอนที่จะตัดสินใจได้ว่าเมื่อใดที่ผู้เรียนจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจตอนใดตอนหนึ่งของสิ่งที่ผู้เรียนได้ยิน
3. ผู้ฟังมีปริมาณคำศัพท์ที่จำกัด ผู้พูดอาจเลือกใช้คำที่ผู้ฟังไม่เคยรู้จัก ทำให้ผู้ฟัง

พะวงกับการหาความหมายของคำนั้น และพลาดการฟังข้อความต่อจากนั้น

4. ผู้ฟังอาจไม่รู้สัญญาณที่ผู้พูดใช้เปลี่ยนประเด็นการพูดจากประเด็นหนึ่งไปสู่อีกประเด็นหนึ่ง สัญญาณของการยกตัวอย่างประกอบ การพูดซ้ำประเด็นเดิม ตัวสัญญาณเหล่านี้ส่วนใหญ่ใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการหรือการบรรยายในชั้นเรียน เช่น คำว่า “Secondly” หรือ “Then” การหยุดพูด การใช้ท่าทาง การพูดดังขึ้น การเปลี่ยนระดับเสียง เป็นต้น

5. ผู้ฟังอาจไม่มีความรู้เชิงบริบท เพราะการมีส่วนร่วมในความรู้และเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เกิดขึ้นในโลกนี้จะช่วยให้การสื่อสารเป็นไปได้ง่ายขึ้น ผู้ฟังที่สามารถเข้าใจความหมายเพียงระดับผิวเผินอาจจะไม่เข้าใจหรือยากที่จะทำความเข้าใจความหมายโดยรวมของข้อความได้

6. ผู้ฟังมักขาดสมาธิในการฟังภาษาต่างประเทศ ซึ่งในการฟังเพื่อความเข้าใจนั้น แม้จะมีสิ่งเล็กน้อยมาทำให้ความสนใจสะดุดไปก็สามารถทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนได้อย่างมาก ผู้เรียนจะมีสมาธิดีขึ้นหากมีความสนใจในหัวข้อที่ฟัง

7. ผู้เรียนอาจสร้างนิสัยการเรียนประจำตัวที่เป็นสาเหตุของปัญหาการฟัง เช่น ชอบหวังว่าจะสามารถเข้าใจทุกคำที่ได้ฟัง การเรียนในชั้นเรียนครูมักต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจทุกคำที่ได้ยิน เช่น ใช้วิธีพูดซ้ำ ออกเสียงคำอย่างระมัดระวัง ลดความยากของภาษาลงเพื่อให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน หรืออาจพูดช้าลง เป็นต้น

Duzer (1997) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน และเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับตัวสาร ซึ่งปัจจัยเหล่านั้นส่งผลต่อลักษณะของผู้ฟัง ผู้พูด เนื้อหาของสาร และสิ่งอื่นที่มองไม่เห็นอยู่ตลอดเวลา ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้ฟัง ความสนใจต่อเนื้อเรื่อง การมีส่วนร่วมในบทสนทนา การมีความรู้เดิมในเรื่องที่ฟัง และความสามารถในการดึงทักษะของตนเองมาช่วย เช่น การขอให้ผู้พูดให้รายละเอียดเพิ่มเติม การขอให้พูดซ้ำ การถามความหมายในประเด็นที่ไม่เข้าใจ เป็นต้น เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจดีขึ้น ช่วยให้ผู้รับรู้และเข้าถึงข้อมูลใหม่ได้

2. ปัจจัยด้านผู้พูด ภาษาพูดที่ไม่เป็นทางการอาจมีรูปแบบของการลดรูป มีความเร็วในการพูดที่เร็วเกินไป ช้าเกินไป มีการแสดงความลังเลในการพูดมากเกินไป อาจทำให้ผู้ฟังเข้าใจยากขึ้น และมีผลกระทบต่อทำความเข้าใจได้อย่างมาก

3. ปัจจัยด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ฟังนั้นหากคุ้นเคยก็จะเข้าใจง่ายกว่าเนื้อหาที่มีคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยหรือมีความรู้เดิมไม่เพียงพอ

4. ปัจจัยด้านทัศนูปกรณ์ ทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ เช่น วิทยุ ภาพ แผนภูมิ ท่าทาง สีหน้า และภาษากาย ช่วยเพิ่มความเข้าใจแก่ผู้ฟังได้ เพราะสามารถตีความได้โดยตรง

จากแนวคิดดังกล่าวอาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในการฟังขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ประกอบกัน ทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการฟังแต่ละครั้ง และปัจจัยภายในตัวผู้ฟังเอง ซึ่งสิ่งที่จะช่วยให้ผู้ฟังสามารถจัดการและควบคุมการฟังได้มากที่สุดคือตัวผู้ฟัง ต้องมีความรู้ด้านภาษา และต้องมีความรู้เดิมหรือมีความคุ้นเคยกับสิ่งที่ฟัง

องค์ประกอบและความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ

การให้ความสำคัญต่อทักษะที่เกี่ยวข้องกับการพูด (Oral language skills) ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทำให้ทักษะการฟังได้รับการผลักดันให้มีความสำคัญขึ้นมาด้วย (Nunan, 1999) Brown & Yule (1983) กล่าวว่า ควรพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูด ให้เท่าเทียมกันกับความสามารถในการอ่านและการเขียน เนื่องจากในกลุ่มผู้พูดภาษาแม่มักจะได้รับการสอนเฉพาะวิธีอ่านและเขียนเท่านั้น ส่วนวิธีฟังและพูดจะไม่มีการสอนเนื่องจากทักษะทั้งสองดังกล่าวนี้ต่างเป็นกันมาโดยกำเนิดอยู่แล้ว และในปัจจุบันการฟังถูกมองว่าเป็นกระบวนการที่ได้รับการกระตุ้นอยู่ตลอดเวลา โดยที่ผู้ฟังเป็นผู้เลือกและตีความหมายข้อมูลจากการได้ยินหรือตัวชี้แนะที่เห็นเพื่อกำหนดว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปและผู้พูดต้องการสื่ออะไร (Thompson & Rubin, 1996, p. 331)

นักการศึกษาด้านภาษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการฟังเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

องค์ประกอบของการฟังเพื่อความเข้าใจ

Rivers (1980, p. 16) สรุปว่า องค์ประกอบสำคัญของการฟังมี 3 ประการ คือ

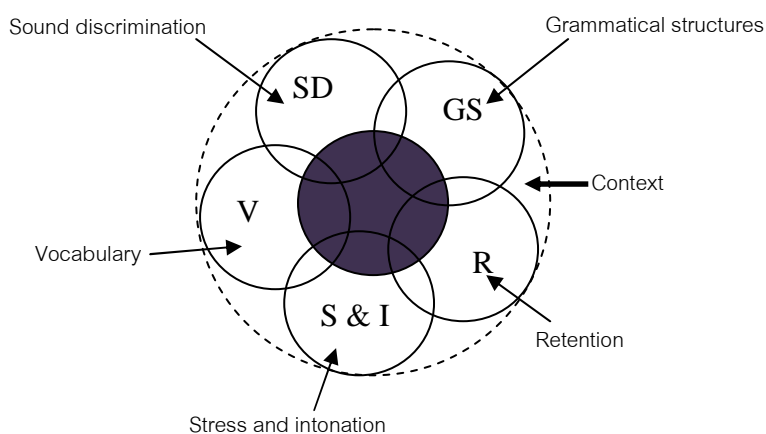
1. ข้อมูลทางภาษา (Linguistic information) หมายถึง สิ่งที่ผู้ฟังรับฟังผ่านหู ได้แก่ เสียง คำ และการจัดเรียงคำพูด โดยที่ผู้ฟังไม่จำเป็นต้องฟังสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาทั้งหมด แต่ผู้ฟังจะสามารถสร้างข้อความที่ตามมาได้ทั้งหมดจากคำพูดในตอนต้น

2. บริบททางด้านสถานการณ์ (Situational context) หมายถึง สถานการณ์ในการพูด ที่มีผลต่อการรับฟังของผู้ฟัง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ผู้ฟังได้ยินกับสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา และสิ่งที่ผู้ฟังคาดว่าจะได้ยินต่อไป

3. ข่าวสารที่เป็นที่เข้าใจร่วมกัน (Comprehended message) หมายถึง ข้อมูลที่นำเสนอเป็นข้อมูลที่ผู้ฟังสามารถที่จะเข้าใจข่าวสารนั้นได้ ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้ฟัง

ในการตีความหมายให้เข้ากับสถานการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้พูดต้องการให้เข้าใจด้วย

Wipf (1984, p. 345) กล่าวว่า การฟังเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ผู้ฟังต้องเตรียมตัวเพื่อเผชิญและทำการถอดรหัสข้อความที่ตนเองไม่คุ้นเคย ต้องทำการแยกแยะเสียง (Sound discrimination) ทำความเข้าใจศัพท์ (Vocabulary) และโครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical structures) คำนี้ถึงการเน้นเสียงและการออกเสียงสูงเสียงต่ำ (Stress and intonation) ใส่ใจและจดจำ (Retention) และตีความหมายภายใต้บริบททางสังคม และวัฒนธรรมภายในเวลาขณะที่ฟังอยู่นั้นอย่างทันที่ ดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 องค์ประกอบของการฟังเพื่อความเข้าใจของวิพฟ์ (Wipf, 1984, p. 345)

กล่าวคือ วงกลมสี่เหลี่ยมบริเวณศูนย์กลางที่องค์ประกอบการฟังทั้ง 5 องค์ประกอบเข้าไปวางซ้อนกันอยู่เปรียบเสมือนความเข้าใจในการฟัง ขนาดของวงกลมสี่เหลี่ยมจะมีขนาดใหญ่หรือเล็กขึ้นอยู่กับว่าผู้ฟังสามารถจัดการเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังได้มากน้อยเพียงใด หากเป็นผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาหรือสามารถฟังได้อย่างสมบูรณ์ ภาพที่เห็นอาจกลายเป็นวงกลมสี่เหลี่ยมเพียงวงกลมเดียว ส่วนวงกลมที่เป็นเส้นประล้อมรอบอยู่นั้นแทนบริบทของการฟังที่ความเข้าใจในการฟังจะปรากฏขึ้น ในบริเวณดังกล่าว

Nicholas (1988, p. 19) กล่าวว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศ มีดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา (Linguistic competence) ได้แก่ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง

ถ้าผู้ฟังมีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาดีก็จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในภาษานั้นดียิ่งขึ้น

2. ความรู้ทั่วไป (Knowledge of the world) ถ้าผู้ฟังมีพื้นฐานหรือความรู้เกี่ยวกับเรื่อง
ที่พูดมากเพียงใดก็จะสามารถเข้าใจข้อมูลนั้นมากเท่านั้น

3. ความคุ้นเคยในหัวข้อที่ฟัง (Familiarity with the subject of discussion) ถ้ามี
ความคุ้นเคยในข้อความที่ฟัง ผู้ฟังจะเข้าใจเรื่องราวได้มากกว่าข้อความที่ผู้ฟังไม่เคยมีความคุ้นเคย
เกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก่อน

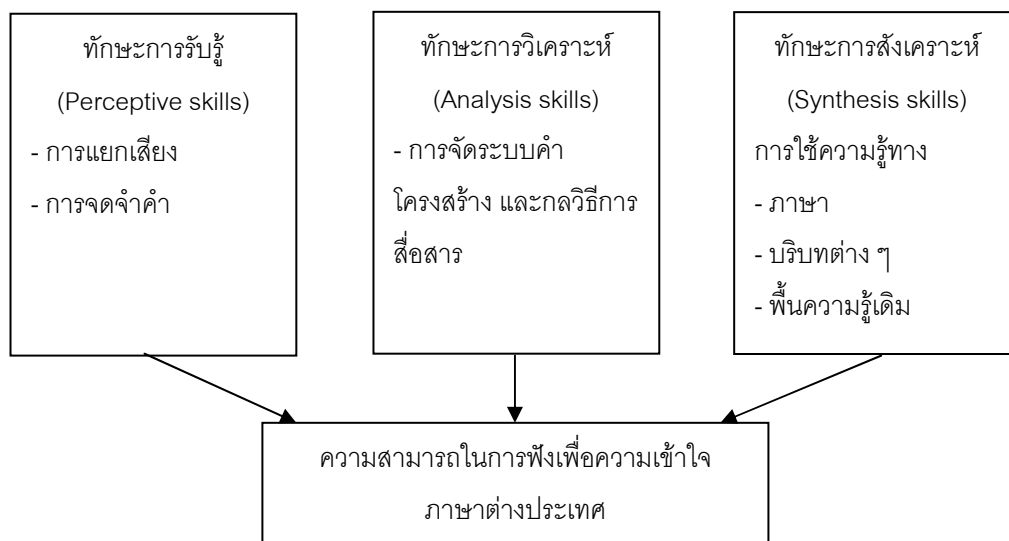
Rost (1990, pp. 48-50) กล่าวว่า การรับรู้ความหมายของข้อความที่ได้ยินจะสามารถ
เกิดความเข้าใจในการฟังหากเกิดองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ผลที่เกิดจากด้านคำศัพท์ (Lexical effects)
2. ผลที่เกิดจากด้านโครงสร้างของประโยค (Syntactic effects)
3. ผลที่เกิดจากด้านพื้นความรู้เดิม (Schematic effects)

ทั้งนี้ หากผู้ฟังรู้และสามารถตีความความหมายของคำศัพท์ได้มาก คุ้นเคยกับรูปแบบ
โครงสร้างของประโยค และมีพื้นความรู้เดิมเป็นบริบทด้านความหมาย ประกอบกันทั้งหมด
ก็จะทำให้สามารถเข้าใจสิ่งที่ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ

Rost (1991, pp. 3-4) กล่าวถึง ความสามารถในการฟังภาษาต่างประเทศว่า
เป็นกระบวนการที่เกิดจากทักษะ 3 ทักษะคือ ทักษะการรับรู้ ทักษะการวิเคราะห์ และทักษะ
การสังเคราะห์ โดยผู้ฟังจะใช้ทักษะการรับรู้ในการแยกแยะเสียง แล้วจดจำคำ ต่อจากนั้นใช้
ทักษะการวิเคราะห์ในการจัดระบบคำ โครงสร้าง และกลวิธีในการสื่อสาร ทำยสุดผู้ฟังจะใช้ทักษะ
การสังเคราะห์เป็นการรวมหรือเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ทางภาษา และบริบทอื่น ๆ พร้อมทั้ง
ใช้พื้นความรู้เดิมมาประกอบกัน ดังภาพที่ 2-2

ภาพที่ 2-2 องค์ประกอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศของรอสท์
(Rost, 1991, pp. 3-4)

จะเห็นว่า การฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศต้องอาศัยการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับระบบของภาษา สถานการณ์ และความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง โดยใช้ทักษะการรับรู้ ทักษะการวิเคราะห์ และทักษะการสังเคราะห์ ในการแยกแยะเสียง จัดระบบข้อมูล และเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาและบริบทที่ผู้ฟังมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ผู้ฟังรับมา อย่างไรก็ตาม ความเข้าใจในการฟังมิได้เกิดขึ้นภายหลังจากการรับรู้ระบบเสียงที่เรียบเรียงขึ้นเป็นหน่วยคำที่มีความหมาย ดังที่เข้าใจกัน ดังที่ บราวน์และยูล (Brown & Yule, 1983, pp. 60-61) กล่าวว่า ผู้ฟังจะต้องใช้ภาษาประกอบกับบริบทของสถานการณ์ (Context of situation) เพื่อตีความสิ่งที่ได้ฟังมาก่อนกับข้อความ ที่จะตามมาด้วยกัน โดยอาศัยองค์ประกอบดังกล่าว ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาแล้ว ยังช่วยให้ผู้ฟังสามารถคาดคะเนในสิ่งที่ผู้พูดตั้งใจที่จะกล่าวไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะได้ฟังจริง ๆ

สรุปได้ว่า ความสามารถในการฟัง เป็นความสามารถในการเข้าใจสารหรือข้อความที่ถูกส่งออกมาในรูปของเสียง โดยผู้ฟังใช้ความรู้ด้านภาษา และประสบการณ์เดิมที่มีเพื่อหาความหมาย และรับรู้ถึงรายละเอียด ตลอดจนจับใจความสำคัญได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้สื่อสาร

การวัดและประเมินผลความสามารถด้านการฟังเพื่อความเข้าใจ

การทดสอบสามารถบอกได้ว่าการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ หรือบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด Heaton (1995, pp. 5-8) กล่าวว่า การทดสอบทางภาษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนภาษาสามารถแสดงออกทางภาษาได้มากน้อยเพียงใด การทดสอบควรเน้นที่กิจกรรมการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากกว่าการทดสอบเรื่องโครงสร้าง ไวยากรณ์ หรือการแปล และการทดสอบทางภาษาที่ดีควรเป็นไปเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และการปรับปรุงพฤติกรรม การเรียน โดยเสนอแนะวิธีการทดสอบทักษะทางภาษาหลักในเรื่องความเข้าใจในการฟัง (Listening comprehension) ว่าอาจทดสอบในเรื่องของ การแปลงเสียงสั้นเป็นคำพูด การพูดคุย และการบรรยายให้ผู้เข้าทดสอบฟัง เป็นต้น

นักทฤษฎีด้านการทดสอบทางภาษาต่างประเทศหลายท่านให้แนวคิดไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Madsen (1983, p. 67) แบ่งการทดสอบภาษาอังกฤษด้านการฟังเป็น 2 แบบ คือ

1. การทดสอบจำแนกเสียง ซึ่งควรให้ฟังเสียงครั้งเดียวเท่านั้น เช่น

1.1 การทดสอบระดับเสียงสูงต่ำในประโยค และท้ายประโยค

1.2 การทดสอบการฟังและการจำแนกเสียง ว่าเป็นระดับคำโดด กลุ่มคำ

หรือ ประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง เช่น

2.1 การฟังคำพูดเพียงคำเดียว บทสนทนา หรือข้อความ แล้วตอบคำถาม หากเป็นผู้เรียนระดับต้นสามารถให้เลือกตอบตัวเลือกที่เป็นภาษาแม่ได้

2.2 การฟังประโยคแล้วพิจารณาว่าประโยคนั้นถูกหรือผิด

2.3 การเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่ได้ยิน

2.4 การปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ยิน ซึ่งอาจให้ฟังได้มากกว่า 1 ครั้ง เพื่อช่วยเรื่องความจำของผู้เรียน เช่น วาดรูปตามคำสั่งที่ได้ยิน ลากเส้นในแผนที่แสดงเส้นทางเดินทาง นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการสร้างแบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. คำสั่งของข้อสอบการฟังภาษาอังกฤษต้องสั้นและชัดเจน เพราะถ้าคำสั่งยาก คะแนนที่ได้อาจจะไม่ใช่คะแนนที่แท้จริง แต่เป็นผลมาจากการที่ผู้เรียนได้ฟังคำสั่งไม่เข้าใจ และหากผู้เรียนเป็นผู้เรียนระดับเริ่มเรียนการใช้คำสั่งสามารถใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนได้

2. การยกตัวอย่างของข้อสอบสามารถให้ได้ 1 ถึง 2 ตัวอย่าง และตัวอย่างของ

ข้อสอบจะต้องง่าย และไม่ใช่ว่าเป็นตัวเลือกที่คำตอบที่ถูกของข้อสอบ แต่เป็นการแสดงวิธีตอบคำถามว่าควรจะตอบอย่างไร

3. คำศัพท์และโครงสร้างต้องเป็นคำศัพท์และโครงสร้างที่ผู้เรียนเรียนรู้แล้วเท่านั้น เพราะวัตถุประสงค์ของการทดสอบคือ วัดความเข้าใจ

4. ถ้าการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เครื่องบันทึกเสียง เสียงผู้พูดต้องเป็นธรรมชาติ ความเร็วของคำพูดต้องเป็นความเร็วปกติ (Normal speed) ใช้คนพูดสองคนในบทสนทนา และผู้พูดต้องเป็นเจ้าของภาษา

5. การหยุดให้ผู้เรียนอ่านตัวเลือกควรหยุดให้อ่านตัวเลือกประมาณ 8-10 วินาที

Burgess and Head (2005, p. 80) กล่าวว่า ในการทดสอบการฟังสำหรับผู้เรียนภาษานั้น สื่อหรือวัสดุที่นำมาใช้ในต้องมีมีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง เนื้อเรื่องที่เลือกมาใช้ในการสอบต้องมีเนื้อหาที่กว้างพอที่จะแสดงให้เห็นว่าข้อสอบมีความยุติธรรมสำหรับผู้เรียนทุกคน ไม่ว่าผู้เรียนจะมีพื้นฐานความรู้เดิมและความเป็นมาทางวัฒนธรรมอย่างไร ดังนั้น แนวของเรื่อง และหัวเรื่องที่จะใช้ในแบบทดสอบการฟังจึงควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

1. ประกาศต่าง ๆ เช่น เวลาเปิด-ปิด ราคา เบอร์โทรศัพท์ เป็นต้น
2. เรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ของบุคคลและเรื่องที่เป็นที่สนใจ
3. ประกาศเกี่ยวกับเหตุการณ์ สภาพอากาศ ช่างท้องถิ่น และช่างต่างประเทศ
4. การเดินทางและการท่องเที่ยว
5. สันทนาการในช่วงเวลาว่าง
6. อาชีพการงาน
7. บ้าน
8. กีฬา
9. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
10. ปัญหาสิ่งแวดล้อม
11. การเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ
12. การเรียนรู้ภาษา
13. วัฒนธรรมที่เป็นที่นิยม
14. ประเด็นทางจิตวิทยาและสังคมที่เป็นที่สนใจ
15. สุขภาพ

Carroll (1962, pp. 78-83) กล่าวว่า การทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจถือว่าเป็น การทดสอบความสามารถในการสื่อสารอย่างแท้จริง เพราะผู้เรียนจะต้องสามารถเก็บใจ ความเนื้อหาของสิ่งที่ฟังได้ และข้อทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจนั้นควรจะวัดทั้งผลสัมฤทธิ์ (Achievement) คือความรู้และทักษะที่ผู้เรียนได้รับตามหลักสูตร และวัดความสามารถ (Proficiency) ซึ่งเป็นการวัดความรู้และทักษะที่ไม่เกี่ยวกับหลักสูตรโดยตรง ซึ่งในการทดสอบอาจทำได้หลายแบบ เช่น การใช้บทบาทสมมุติ นอกจากนั้นอาจจะให้โยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ได้ ยิน กับแผนภูมิ รูปภาพ หรือตาราง เช่น อาจให้ผู้เข้าสอบฟังรายการโทรทัศน์ย่อ ๆ ก่อน จากนั้นให้ ฟังรายการที่ขยายความเพิ่มขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับข่าวที่ฟังได้

ส่วนในการที่จะให้ข้อทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจมีความเที่ยงตรง (Validity and reliability) นั้น ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ข้อคำถามควรจะวัดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังจริง ไม่ใช่วัดความรู้เกี่ยวกับภาษา หรือส่วนย่อยของภาษา
2. ข้อสอบการฟังเพื่อความเข้าใจควรมีส่วนหนึ่งที่เป็นข้อสอบการฟังภาษาที่มีการ ได้ตอบกันทันทีทันใด (Spontaneous speech) เช่น จากการสนทนา การอภิปรายกลุ่ม การสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวของเจ้าของภาษาเอง
3. ใช้สถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น รายการวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ ซึ่งให้ผู้ฟัง ฟังครั้งเดียว โดยไม่มีการฟังทบทวนอีกครั้ง
4. ผู้เรียนมีขีดจำกัดในการจำขณะฟัง ดังนั้น ช่วงเวลาของสิ่งที่ฟังและความยาวของ เรื่องควรอยู่ที่ประมาณ 30-40 วินาที
5. ภาษาที่ใช้ควรจะง่าย ซึ่งอาจใช้วิธีการตรวจสอบกับเจ้าของภาษา
6. ถ้าข้อสอบกำหนดใช้กับประชากรจำนวนมาก ควรใช้ข้อสอบแบบชนิดเลือกตอบ (Multiple-choice format)
7. ควรให้ผู้สอบเห็นข้อความของคำถาม เพื่อป้องกันปัญหาที่ผู้สอบไม่เข้าใจคำถาม ที่ฟัง
8. ควรจัดให้มีการสอบในห้องปฏิบัติการทางภาษา เพื่อให้การฟังเป็นมาตรฐาน ขจัด เสียงรบกวนทั้งในและนอกห้องเรียน

Heaton (1995, pp. 65-87) แบ่งการทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การทดสอบความสามารถในการจำแนกหน่วยเสียง การฟังเสียงเน้นหนักในคำ

และระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง ซึ่งสามารถดำเนินการได้หลากหลายวิธี โดยอาจมีลักษณะดังนี้

2.1 ทดสอบการฟังโดยมีรูปภาพ แผนที่ หรือแผนภูมิประกอบ

2.2 ทดสอบความเข้าใจในการฟังระดับประโยคที่เป็นข้อความและบทสนทนา

2.3 ทดสอบความเข้าใจบทสนทนาและคำบรรยาย ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องการสำหรับผู้เรียนระดับกลางและระดับสูง

ซึ่งในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจัดทำบทบันทึกเสียงการฟังโดยใช้เสียงของเจ้าของภาษาในการสนทนาและบรรยายข้อความสั้น และกำหนดเวลาการหยุดการบันทึกเสียงเป็นเวลา 15 วินาที เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสอ่านตัวเลือกเพิ่มขึ้นก่อนฟังคำถามถัดไป

แบบทดสอบทักษะการฟัง

ประเภทของแบบทดสอบ อาจเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice, True/ False) การตอบคำถามแบบสั้น (Short answer) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการฟังในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเติมคำ หรือข้อมูลในแผนภูมิหรือรูปภาพ การเติมคำลงในแบบฟอร์ม การลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการฟัง เป็นต้น การจดบันทึกข้อความ (Note-taking) และการเขียนตามคำบอกเฉพาะบางส่วนหรือเฉพาะคำ ที่เว้นว่าง (Partial or cloze dictation)

สมิตรา อังวัฒนกุล (2535, หน้า 212-214) กล่าวถึง การทดสอบการฟังภาษาอังกฤษว่าสามารถจำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. การทดสอบการฟังเสียงเพียงอย่างเดียว (Pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังเสียงและการจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น การทดสอบการจำแนกเสียง โดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและเป็นประโยค การทดสอบการจำแนกเสียงโดยวัดความสามารถในการฟังเสียงเน้นหนักในคำ (Word stress) และในประโยค (Sentence stress) และการทดสอบการฟังระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค เป็นต้น

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในการฟัง เช่น การฟังแล้วตอบคำถามหรือลากเส้นแสดงทิศทางการเดินทางลงในแผนที่ ตามข้อความหรือคำสั่งที่ได้ยิน การฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ แล้วกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายลงในตาราง การสมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลา หรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด เป็นต้น การจดโน้ต (ใช้กับผู้เรียนระดับสูง) และการเขียน

ตามคำบอก เป็นต้น

การประเมินความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษาสถาบันการพลศึกษา
ในเขตภาคกลาง ที่ผู้วิจัยดำเนินการในครั้งนี ผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์การวัดผลตามระบบใช้
คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ (2554, หน้า 17) ดังนี้

คะแนนร้อยละ 80-100

อยู่ในเกณฑ์ระดับดีเยี่ยม

คะแนนร้อยละ 70-79

อยู่ในเกณฑ์ระดับดี

คะแนนร้อยละ 60-69

อยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้

คะแนนร้อยละ 50-59

อยู่ในเกณฑ์ระดับผ่าน

คะแนนร้อยละ 0-49

อยู่ในเกณฑ์ระดับไม่ผ่าน

ทั้งนี้ หากค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 24 คะแนน ถือว่า
ผ่านเกณฑ์ระดับพอใช้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ศรีเงิน แผลสุพัฒน์ (2541) ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง
ภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัย
พาณิชย์การ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจำนวน 877 คน
เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความสามารถในการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า
ความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
ประเภทข้อความการสนทนาอยู่ในระดับอ่อน ส่วนประเภทข้อความการนำเสนอและประเภท
ข้อความข่าวอยู่ในระดับอ่อนมาก นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีความสามารถ
ในการฟังข้อความภาษาอังกฤษประเภทข้อความการสนทนาสูงกว่าการฟังภาษาอังกฤษประเภท
ข้อความการนำเสนอ และประเภทข้อความข่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
มีความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษประเภทข้อความการนำเสนอสูงกว่าการฟัง
ภาษาอังกฤษประเภทข้อความข่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัตนา สุจิจารย์ (2546) ศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิค

เพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตภาคตะวันออก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน 7 โรงเรียน ในเขตภาคตะวันออก จำนวน 191 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดสมรรถวิสัยการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 10.48 สมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับอ่อน (ไม่ผ่านเกณฑ์) และเมื่อเปรียบเทียบสมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสาร จำแนกตามหน้าที่ทางภาษาที่ทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 5 เรื่อง พบว่า หน้าที่ทางภาษาเรื่องการถามและการเสนอ การถามและปฏิบัติตามคำเตือน และการอธิบายกระบวนการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหน้าที่ทางภาษาเรื่องการถามและปฏิบัติตามคำสั่ง และการปฏิบัติตามข้อแนะนำ ไม่มีความแตกต่างกัน

สุวรรณณี พันธุ์พริกส์ และฉลิลิกา มหาพูนทอง (2550) ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาความสามารถ ปัญหา และความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยใช้แบบทดสอบ KMIT-Test พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกมีผลการทดสอบในระดับต่ำในทุกตอน และมีนักศึกษาจำนวนน้อยมากที่สอบผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของแต่ละตอน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเทียบกับคะแนนเต็มอยู่ระหว่าง ร้อยละ 6.7 ถึงร้อยละ 25.4 ด้านความต้องการ พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ ให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการศึกษาเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานและสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง นักศึกษาต้องการผู้สอนที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศสลับกัน โดยมีการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ส่วนด้านปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงาน ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ กับชาวต่างประเทศได้ และไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน

ศิริรัตน์ ชนม์ประกาย (2552) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยทำการศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ 2 จำนวน 118 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (KMUTNB English Listening Test)

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาการฟังภาษาอังกฤษในเรื่องของเสียง (Phonemic level) การแยกประเด็นหลัก (Identifying main ideas) การจับใจความสำคัญ (Recognizing details) และการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟัง (Inferring ideas from situations)

เพ็ญจันทร์ จันทร์พราหมณ์ (2553) ศึกษาความสามารถและปัญหาในทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของเกสต์เฮาส์ที่ถนนข้าวสาร โดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของพนักงานต้อนรับส่วนหน้า จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะความสามารถ ในการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่ดีที่สุดของพนักงานต้อนรับ คือ การบอกเส้นทางหรือสถานที่ การให้ข้อมูลด้านการบริการภายในและภายนอกโรงแรม และการใช้ชนิดของคำ

ไพบูลย์ สุขวิจิตร (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัย ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยเน้นศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว และด้านห้องเรียน ที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามวัดปัจจัย 3 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยด้าน นักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ยกเว้นการเข้าร่วม กิจกรรมพิเศษที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ 2. ปัจจัยด้านครอบครัวในส่วนของความสัมพันธ์ของ สมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3. ปัจจัยด้านห้องเรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน และจากการสัมภาษณ์และคำถามปลายเปิดนักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าการสอนและ วิธีการสอนของอาจารย์มีความสำคัญต่อการสนใจเรียนเพิ่มขึ้น 4. นักศึกษาต่างคณะกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาจากคณะบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานดีกว่านักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์ ในขณะที่ นักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานดีกว่านักศึกษาใน คณะอื่น ๆ 5. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ได้แก่ ความคาดหวังในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 2.40

ปุ่นยภา แสงศรี (2554) ได้ศึกษาผลกระทบของรูปแบบการช่วยฟังและระดับ ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่อความสามารถในการฟังและกลวิธีการฟังของนักศึกษาไทย

ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่กำลังศึกษาใน 3 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษา จำนวน 180 คน แบ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และต่ำตามคะแนนจากวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ 1/2553 เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบ การฟังภาษาอังกฤษ แบบสอบถามกลวิธีการฟัง และการสัมภาษณ์หลังการสอบ แบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษสร้างขึ้นเพื่อศึกษาผลกระทบของรูปแบบการฟังต่อความสามารถในการฟัง ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการช่วยฟังมีผลกระทบต่อความสามารถทางการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลกระทบไม่สูงมากนัก 2. ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษมีผลกระทบต่อความสามารถทางการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. รูปแบบการช่วยฟังและระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่มีผลกระทบร่วมต่อความสามารถทางการฟัง และ 4. นักศึกษาใช้กลวิธีการฟังอย่างหลากหลายในการทำแบบทดสอบการฟัง และกลวิธีการฟังที่นักศึกษาใช้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับคือ ความตั้งใจที่กำหนดไว้ก่อน ความตั้งใจแบบเจาะจง และการคาดคะเนตามลำดับ และกลวิธีการฟังที่นักศึกษาใช้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสามอันดับคือ การพูดซ้ำ การจดบันทึกย่อ และการพูด เชีงบวก นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาในกลุ่มระดับความสามารถสูงและต่ำต่างใช้กลวิธีการฟังในรูปแบบเดียวกัน แต่นักศึกษาในกลุ่มระดับความสามารถสูงมีค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีการฟังสูงกว่า

Sriprom (2011) ศึกษาและระบุปัญหาการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทย คณะเทคโนโลยีข้อมูลสารสนเทศ (ICT) มหาวิทยาลัยศิลปากร การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาปัญหาการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัย เรื่องที่ฟัง ปัจจัยผู้พูด ปัจจัยผู้ฟัง และปัจจัยสภาพทางกายภาพ เพื่อศึกษาปัญหาความเข้าใจในการฟังอื่น ๆ และเพื่อหากกลวิธีการฟังที่นักศึกษา ICT ใช้ในการแก้ปัญหาความเข้าใจในการฟังของพวกเขา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาคณะ ICT ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 165 คน ที่ได้ศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษตามที่คณะ ICT จัดให้ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2009 จนถึงเดือนมีนาคม 2011 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม 38 ข้อคำถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาการฟังภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับปัจจัยเรื่องที่ฟัง ปัจจัยผู้พูด ปัจจัยผู้ฟัง และปัจจัยเกี่ยวกับสภาพทางกายภาพในระดับสูง ผู้เรียนจัดอันดับให้ความยากในการทำ ความเข้าใจเมื่อผู้พูด พูดเร็วเกินไปเป็นปัญหาระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ

ความยากในการฟังบทบันทึกเสียงการพูด การฟังคำสั่งและสำนวน และข้อความเนื้อหาที่มีคำศัพท์ไม่คุ้นเคย ตามลำดับ ปัจจัยด้านอื่นที่ทำให้เกิดความยากในการฟัง ของผู้เรียน ICT คือ การขาดโอกาสในการใช้และฝึกทักษะ และนิสัยการเรียนแบบเกียจคร้าน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียน ICT ยังคงขาดกลวิธีการฟัง และการให้ความรู้เพื่อฝึกทักษะ การฟังที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการฟังได้ และผู้เรียนมีแนวโน้มใช้กระบวนการฟังแบบล่างขึ้นสู่บนในการทำความเข้าใจ การฟัง

Saitakham (2012, pp. 50-53) ศึกษาการใช้เว็บไซต์เพื่อฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติทางบวกต่อการใช้เว็บไซต์เพื่อฝึกทักษะการฟัง เนื่องจากเว็บไซต์ให้โอกาสในการเรียนรู้และฝึกทักษะการฟังอย่างไม่จำกัด ทำให้รู้สึกเหมือนอยู่ในสถานการณ์จริงกับเจ้าของภาษา และช่วยให้เพิ่มพูนคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ได้อีกด้วย นอกจากนี้ ยังช่วยในการสร้างกลวิธีการเรียนของตนเองได้อย่างอิสระ งานวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามีความสะดวกในการใช้เว็บไซต์เพื่อฝึกทักษะการฟังนอกห้องเรียน และนอกตำราเรียนไม่ว่าสถานที่หรือเวลาใด อย่างไรก็ตาม พบว่านักศึกษามีปัญหาการฟัง สำเนียงการพูดของเจ้าของภาษา ทำให้ไม่เข้าใจบทสนทนา นอกจากนี้ยังพบว่า การขาดทักษะ และเทคนิคการใช้คอมพิวเตอร์ ก็เป็นปัญหาที่พบจากการวิจัยนี้ด้วยเช่นกัน

จะเห็นว่า ประเทศไทยยังคงมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการฟังภาษาอังกฤษ ทั้งในแวดวง การเรียนการสอนภาษาทุกระดับ และการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ปฏิบัติงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับ ชาวต่างชาติ การศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดข้อค้นพบต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การได้ข้อค้นพบว่า นักเรียน นักศึกษาไทยยังมีความสามารถด้านการฟังในระดับต่ำ นอกจากนี้ งานวิจัยยังช่วยให้ทราบปัญหา และความต้องการของผู้เรียน และผู้ปฏิบัติงานในเรื่องทักษะการฟัง และความเข้าใจในการฟัง เป็นต้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจช่วยให้ผู้วิจัยอื่น ๆ ทำการพัฒนาและ คิดค้นแนวทางแก้ไขปรับปรุงการฟังภาษาอังกฤษของคนไทยได้ดีขึ้นต่อไป

งานวิจัยต่างประเทศ

Huang (1999) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟังของนักเรียนที่เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยการใช้สื่อโทรทัศน์ที่มีข้อความปรากฏบนจอและไม่มีข้อความ ปรากฏบนจอ การวิจัยมุ่งศึกษาความเข้าใจในการฟังคำศัพท์ วลี และความเข้าใจเนื้อเรื่องทั่วไป

และตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบกับปัจจัยอื่น ๆ เช่น อายุที่เริ่มเรียนภาษาที่สอง ระยะเวลาที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ระยะเวลาการเรียนภาษาที่สอง และระยะเวลาที่เดินทางไปยังประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น ผลการศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีข้อความปรากฏบนจอทำคะแนนทดสอบความเข้าใจในการฟังและในการวัดย่อยได้ดีกว่ากลุ่มที่ไม่มีข้อความปรากฏบนจออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยอื่น ๆ ทุกปัจจัยไม่มีสัมพันธ์กับผลการทดสอบ

Hasan (2000) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านการฟังที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ในมหาวิทยาลัยดามัสกัส โดยการให้ผู้เรียนเป็นผู้รายงานปัญหาด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ จุดสำคัญของข้อความที่ฟัง ลักษณะของผู้พูด ทักษะของผู้ฟัง งานที่ได้รับมอบหมายให้ทำความเข้าใจในการฟัง และระดับความเข้มข้นของรูปภาพ หรือข้อเขียนใด ๆ ที่ใช้นับสนุนปัจจัยนำเข้าในการฟัง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียน EFL ประสบกับปัญหาด้านการฟังอย่างมาก ผู้วิจัยกล่าวว่าผู้เรียน EFL ไม่สามารถเข้าใจภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาพูดแบบธรรมชาติในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้ และได้อภิปรายถึงเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเผชิญปัญหาด้านการฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ตลอดจนวิธีสอนเพื่อแก้ปัญหาการฟังดังกล่าวด้วย

Chengxing (2005) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการฟัง และกลวิธีการฟังในชั้นเรียน โดยเสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟัง ดังนี้ 1. การมีสมรรถภาพทางภาษาต่ำ ไม่ถูกต้อง และไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถรับรู้เสียงที่ได้ยินได้ถูกต้อง 2. การขาดทักษะที่จำเป็นต่อการฟัง ผู้เรียนมักได้รับการสอนฟังและฝึกทักษะการฟังภาษาต่างประเทศน้อย สื่อที่ใช้สอนส่วนใหญ่เน้นการวัดความสามารถการฟังมากกว่าเป็นสื่อที่ใช้ฝึกฟัง และรูปแบบการสอนฟังมักเป็นการให้ฟังแล้วกาคำตอบที่ได้จากการฟัง 3. สื่อที่ใช้ในการฟังไม่เหมาะสม ครูมักเลือกเนื้อเรื่อง เช่น ข่าวที่บันทึกจากการถ่ายทอดออกอากาศ หรือเตรียมคำตอบที่จะบรรยาย ซึ่งมีคุณค่า แต่ยากเกินไปสำหรับการฝึก เพราะเนื้อเรื่องที่น่ามาขาดการใช้คำพุ่มเพื่อย ไม่เป็นภาษาพูด ไม่มีคำพูดที่แสดงความดังเด ไม่มีการแสดงสีหน้า ท่าทาง ซึ่งเป็นสิ่งคู่กันกับภาษาพูด ครูมักเน้นที่สาระของข้อมูลที่น่ามาให้ฟังมากกว่าสนใจในเรื่องสัญญาณ (Signals) ที่ใช้สื่อถึงข้อมูลและความหมายของข้อมูล นอกจากนี้ซึ่งซึ่งยังได้เสนอประเด็นสำคัญของงานวิจัยนี้คือ การสอนฟังที่เน้นที่การสอนกลวิธีการฟังให้แก่ผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีเพื่อพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการฟังในระดับตีความ (Interpretive level) และระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Critical level) ซึ่งเป็นความสามารถ 2 ขั้นสูงสุดของความสามารถในการฟังให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย

Chao (2013, pp. 71-84) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการฟังและปัญหา

การฟังของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการฟังและปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 75 คน ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตรง ที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษาวิจัย จำนวน 68 ชุด จากนักศึกษาคณะเทคโนโลยี 37 คน และคณะศึกษาศาสตร์ 31 คน เครื่องมือการวิจัยคือ แบบทดสอบสมรรถนะภาษาอังกฤษทั่วไป (General English Proficiency Test [GEPT]) ระดับกลาง และแบบสอบถามปัญหาความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension Problem [LCPQ]) ผลการวิจัยพบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (62%) ทำคะแนนได้ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดของระดับกลาง โดยทำคะแนนใน Part A ได้ดีกว่า Part B และ Part C เป็นตอนที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนได้ต่ำที่สุดของข้อสอบฟัง GEPT 2. ด้านปัญหาการฟังพบว่า เกิดจากปัจจัยนำเข้ามากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผู้ฟัง และปัจจัยด้านงาน ปัญหาที่พบว่าเกิดขึ้นมากที่สุดคือ การลืมเนื้อหาที่ฟัง เนื้อหาที่ฟังยาว ไม่ทราบกลวิธี ที่ต้องนำมาใช้ในการฟัง การออกเสียงไม่ชัดเจน และรูปแบบการขึ้นลงของเสียงที่ไม่คุ้นเคย 3. พบว่า มีความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างปัญหาการฟังกับสมรรถนะในการฟัง ผู้เรียนที่มีสมรรถนะในการฟังดีระบุว่าปัญหาหลักในการฟังคือการลืมเนื้อหาเมื่อได้ยินศัพท์ใหม่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุด ขณะที่ผู้เรียนที่มีสมรรถนะการฟังต่ำกว่าระบุว่าอุปสรรคที่สำคัญในการฟังคือไม่สามารถตั้งใจฟังเนื้อเรื่องได้ต่อเนื่อง เพราะมีปัญหาในการทำความเข้าใจเรื่อง และ 4. พบว่า นักศึกษาที่เรียนต่างคณะกันมีปัญหาด้านการฟังแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Hamouda (2013, pp. 113-155) ศึกษาปัญหาความเข้าใจในการฟังที่เกิดขึ้นในนักศึกษาชาวซาอุดีที่เรียนการฟังภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการฟังที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยแคสซิม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เลือกจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการฟังภาษาอังกฤษในปีการศึกษา 2012-2013 จำนวน 60 คน ใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาหลักของความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศคือ เรื่องสำเนียง การออกเสียง ความเร็วในการพูด การรู้ศัพท์จำกัด สำเนียงผู้พูดแตกต่างออกไป การขาดสมาธิ ความวิตกกังวล และคุณภาพเสียงของสื่อที่นำมาให้ฟังต่ำ ซึ่งการทำ ความเข้าใจ ปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนรู้ของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากลวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพและปรับปรุงความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของพวกเขาได้

จะเห็นว่า งานวิจัยด้านการฟังภาษาอังกฤษในต่างประเทศยังคงมีความสำคัญและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยของผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่

สองหรือภาษาต่างประเทศ ปัญหาที่พบในชั้นเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่คล้ายคลึงกับที่พบในประเทศไทย คือผู้เรียนมีระดับความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาพูดของเจ้าของภาษาต่ำ และมีปัญหาในการทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ ด้วยเช่นเดียวกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ (วท.) คณะศิลปศาสตร์ (ศศ.) และคณะศึกษาศาสตร์ (ศษ.) จำนวน 952 คน ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง 5 แห่ง ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ (สพล.กท.) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี (สพล.ชบ.) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร (สพล.สค.) สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี (สพล.สพ.) และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง (สพล.อท.)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 274 คน ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Gay, Mills, & Airasian, 2006, p. 111) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) ตามขนาดของประชากรในแต่ละวิทยาเขตและคณะวิชา จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) แบบจับฉลาก ไม่ใส่กลับจนได้ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ ดังได้แสดงจำนวนประชากร (N) และกลุ่มตัวอย่าง (n) ในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 จำนวนประชากร (N) และกลุ่มตัวอย่าง (n)

คณะ วิทยาเขต	วท.		ศศ.		ศษ.		รวม	
	N	n	N	n	N	n	N	n
สพล.กท.	48	14	18	5	189	54	255	73
สพล.ชบ.	56	16	13	4	176	51	245	71
สพล.สค.	28	8	11	3	76	22	115	33
สพล.สพ.	63	18	36	10	149	43	248	71
สพล.อท.	14	4	17	5	58	17	89	26
รวม	209	60	95	27	648	187	952	274

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือและเอกสารการวัดและประเมินผลทางภาษา

2. กำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบตามทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

3.1 กำหนดวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ตามแนวคิดเรื่องกลวิธีพัฒนาทักษะการฟังของศูนย์ทรัพยากรภาษาหลักแห่งชาติ ของสหรัฐอเมริกา (The National Capital Language Resource Center [NCLRC], 2004) 5 ทักษะคือ การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (Listening for the main idea) การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (Listening for specific details) การอนุมานหรือลงความเห็น (Drawing inferences) การคาดคะเน (Predicting) และการสรุปความ (Summarizing) ซึ่งเป็นทักษะการฟัง 5 ทักษะจากทั้งหมด 7 ทักษะที่ NCLRC เสนอไว้ โดยจำแนกเป็นทักษะการฟังในกลุ่มกลวิธีแบบบนลงล่าง 4 ทักษะ และทักษะการฟังในกลุ่มกลวิธีจากล่างขึ้นสูงบน 1 ทักษะ โดยผู้วิจัยไม่ได้เลือกใช้ทักษะการหา

รากศัพท์ (Recognizing cognates) และการหารูปแบบการเรียงคำ (Recognizing word-order patterns) ซึ่งเป็นทักษะในกลุ่มกลวิธีแบบล่างขึ้นสู่บนเนื่องจากทักษะทั้งสองดังกล่าวให้ความสำคัญในเรื่องการผสมผสานกันของเสียง คำ และหลักไวยากรณ์ (NCLRC, 2004) ซึ่งเป็นกลวิธีที่เน้นความสำคัญในระดับคำ ไม่เป็นไปตามแนวทางของแบบทดสอบที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ที่เน้นการฟังบทสนทนาหรือเรื่องราวมากกว่าการให้ผู้รับการทดสอบฟังข้อสอบระดับคำ

3.2 สร้างเนื้อหาและข้อคำถามที่ใช้ในแบบทดสอบในลักษณะของบทสนทนาและข้อความขนาดสั้น จำนวน 10 เนื้อหา ประกอบด้วยเรื่องต่อไปนี้ 1. A Healthy life 2. A Boring day 3. At a fitness center 4. First trip to bangkok 5. Preparing vegetables garden 6. Asain disaster 7. Nissan new car paint technology 8. A Favorite season 9. Visiting Thailand และ 10. A Hockey family รวมทั้งสิ้นจำนวน 51 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษาศาสนาชั้นการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไขลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการทดสอบ และความถูกต้องทางภาษา อาจารย์เจ้าของภาษาปรับแก้ความถูกต้องของภาษาอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน พิจารณาคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อสอบรายข้อ ดังรายนามต่อไปนี้

3.3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประทุม ศรีรักษา ที่ปรึกษาอธิการบดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

3.3.2 อาจารย์ ดร.วีร์ ระวัง

ภาควิชาศึกษาศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

3.3.3 อาจารย์ ดร.วไลพร ฉายา

ภาควิชาภาษาตะวันตก

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ในการพิจารณาดังกล่าว กำหนดให้มีคะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

+ 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความคำถามนั้นเหมาะสมสอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความคำถามนั้นเหมาะสมสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์

- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความคำถามนั้นไม่เหมาะสมสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์

4. นำผลการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
ข้อความคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (Index of item-objective congruence: IOC) ได้ค่า IOC
อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าใช้ได้หรือข้อความนั้นวัดได้ตรง
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249)

5. ปรับปรุงข้อความคำถามและตัวเลือกตามคำแนะนำ ซึ่งนอกเหนือจากการปรับปรุงข้อ
คำถาม และตัวเลือก ทั้งด้านภาษาและการสื่อความให้เข้าใจง่ายขึ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ตัดเนื้อหาการฟังบางเนื้อหาออกตามคำแนะนำ เช่น บทสนทนาบางบทมีเนื้อหาการสนทนาสั้น
เกินไป มีการโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาเพียง 1 ถึง 2 ครั้งเท่านั้น แต่มีข้อความถามถึงความเข้าใจ
ต่อเรื่องราวที่จำนวนมาก หรือบทบรรยายมีเนื้อหายาวมาก แต่มีคำถามจำนวนน้อยไม่ครอบคลุม
ทักษะเป้าหมายของงานวิจัย เป็นต้น จากนั้นจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับร่างได้ จำนวน 40 ข้อ

6. จัดทำบทบันทึกเสียงที่ใช้ในแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดย
อาจารย์เจ้าของภาษา และนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสถาบันการพล
ศึกษา วิทยาเขตสุโขทัย จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง
คือ กำลังศึกษาในระดับชั้นปีเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง และผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ
ที่สถาบันการพลศึกษากำหนดครบทุกรายวิชาแล้วเช่นเดียวกัน

7. นำผลการทดสอบไปวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ หาค่าความยาก (p)
ได้ค่า p อยู่ระหว่าง 0.30-0.80 คัดเลือกข้อสอบจากข้อสอบที่มีค่า p อยู่ในเกณฑ์ระหว่าง
0.20-0.80 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 185)

8. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิคอย่างง่าย 50 % ได้ค่า r ของข้อสอบ
รายข้อระหว่าง 0.20-0.60 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547,
หน้า 249)

9. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-

ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปจึงเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, หน้า 197-199) ต่อไป

ซึ่งเครื่องมือวิจัยที่ได้มีจำนวนข้อคำถามจำแนกตามทักษะที่ต้องการวัดและเนื้อหาการฟัง ดังตารางที่ 3-2

ตารางที่ 3-2 ข้อคำถามและจำนวนข้อคำถามที่ใช้ในการวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำแนกตามทักษะที่ต้องการวัดและเนื้อหาที่ใช้ในแบบทดสอบ

ทักษะ เรื่อง	ข้อคำถามที่						รวม (ข้อ)
	Listening for the Main Idea	Listening for Specific Details	Drawing Inferences	Predicting	Summarizing		
Text 1: A Healthy Life	ข้อ 1	ข้อ 2,3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	6	
Text 2: A Boring Day	ข้อ 7	ข้อ 8,10	ข้อ 11	ข้อ 9	ข้อ 12	6	
Text 3: At a Fitness Center	ข้อ 13	ข้อ 15	ข้อ 14	ข้อ 16	ข้อ 17	5	
Text 4: First trip to Bangkok	ข้อ 18	ข้อ 19	ข้อ 20,22	ข้อ 21	ข้อ 23	6	
Text 5: A Favorite Season	ข้อ 24	ข้อ 25	ข้อ 26	ข้อ 27	ข้อ 28	5	
Text 6: Going to Visit Thailand	ข้อ 29	ข้อ 30	ข้อ 31	ข้อ 33	ข้อ 32	5	
Text 7: A Hockey Family	ข้อ 34	ข้อ 35, 36,	ข้อ 38	ข้อ 39	ข้อ 40	7	
		37					
รวม (ข้อ)	7	11	8	7	7	40	

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูล โดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน แยกตามวิทยาเขต ในเขตภาคกลาง จำนวน 5 แห่ง ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากมหาวิทยาลัยบูรพาถึง สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยส่งทางไปรษณีย์และประสานงานวัน เวลา การเก็บรวบรวมข้อมูลและการนำกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดสอบกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบ ของแต่ละวิทยาเขตอีกทางหนึ่งด้วย
2. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง โดยหลังจากชี้แจงทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ของการศึกษาวิจัยนี้ และวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ให้ กลุ่มตัวอย่างฟังบทบันทึกเสียงหนึ่งครั้ง หลังจากฟังคำถามแต่ละข้อแล้วให้กลุ่มตัวอย่างเลือกคำตอบ ที่คิดว่าถูกที่สุดเพียงข้อเดียวจากตัวเลือกที่กำหนดให้ ทั้งนี้ ระหว่างคำถามแต่ละข้อจะมีช่วงหยุดเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างพิจารณาคำตอบเป็นเวลา 15 วินาที สำหรับการเตรียมห้องสอบที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ประสานงานขอใช้ห้องสอบแบบปิดที่สามารถป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอกได้ ภายในห้องใช้เครื่องปรับอากาศ มีไมโครโฟนและเครื่องเล่นแผ่นบันทึกเสียงที่ติดตั้งระบบขยายเสียงให้สามารถรับฟังเสียงได้ทั่วถึงทั้งห้องแบบเดียวกันทุกวิทยาเขต
3. เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลครบทุกแห่งแล้ว ผู้วิจัยตรวจคำตอบ โดยกำหนดให้ข้อที่นักศึกษาตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่าหนึ่งข้อ ได้ 0 คะแนน
4. นำผลคะแนนจากแบบทดสอบไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ One sample t-Test และแปลความหมาย
3. วัตถุประสงค์: เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน และสังกัด

คณะต่างกัน โดยใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) เพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง หากพบที่มีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (Index of item-objective congruence: IOC) โดยใช้สูตร และเกณฑ์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าใช้ได้ หรือข้อคำถามนั้นวัดได้ตรง

1.2 การวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ

1.2.1 หาค่าความยากของข้อสอบคำนวณได้จากสูตร (นิตยารัตน์ คงนาลี, 2544, หน้า 109)

$$P = \frac{N_R}{N_T}$$

เมื่อ N_R แทน จำนวนคนที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก
 N_T แทน จำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด

เกณฑ์ที่ใช้ประกอบการพิจารณาความยากของข้อสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 185) มีดังนี้

ค่าความยาก 0.81-1.00	หมายถึง	ง่ายมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
ค่าความยาก 0.60 -0.80	หมายถึง	ค่อนข้างง่าย (ดี)
ค่าความยาก 0.40-0.59	หมายถึง	ยากพอเหมาะ (ดีมาก)
ค่าความยาก 0.20-0.39	หมายถึง	ค่อนข้างยาก (ดี)
ค่าความยาก 0-0.19	หมายถึง	ยากมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
ข้อสอบที่ใช้ได้มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20 - 0.80		

1.2.2 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ คำนวณได้จากสูตร (นิตยารัตน์ คงนาลึก, 2544, หน้า 109)

$$r = \frac{R_H}{N_H} - \frac{R_L}{N_L}$$

เมื่อ R_H แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก
R_L แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก
N_H แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
N_L แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

ค่าอำนาจจำแนก 0.60-1.00	หมายถึง	อำนาจจำแนกดีมาก
ค่าอำนาจจำแนก 0.40-0.59	หมายถึง	อำนาจจำแนกดี
ค่าอำนาจจำแนก 0.20-0.39	หมายถึง	อำนาจจำแนกพอใช้
ค่าอำนาจจำแนก 0.10-0.19	หมายถึง	อำนาจจำแนกต่ำ (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
ค่าอำนาจจำแนก -1.00-0.09	หมายถึง	อำนาจจำแนกต่ำมาก (ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

ค่าอำนาจจำแนกที่ดี ควรมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2547, หน้า 249)

1.3 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-richardson method) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 167) ดังนี้

$$r_{KR-20} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ r_{KR-20} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

- k แทน จำนวนข้อสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ทำถูก ทหารด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด
 q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ 1-p
 s^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ

ซึ่งความแปรปรวนหาได้จากสูตร (วิลโล ทองแผ่, 2545, หน้า 161) ดังนี้

$$s^2 = \frac{\sum X^2}{N} - \left[\frac{\sum X}{N} \right]^2$$

- เมื่อ $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

เกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 197-199)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยเลือกใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติที่ใช้ประกอบด้วย

2.1 ใช้สถิติการทดสอบค่าเฉลี่ยในหนึ่งตัวอย่าง (One sample t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่กำหนดว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางเมื่อเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการอยู่ในระดับพอใช้ โดยหากค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 24 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์ระดับพอใช้ ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการมีดังนี้

คะแนนร้อยละ 80-100	อยู่ในเกณฑ์ระดับดีเยี่ยม
คะแนนร้อยละ 70-79	อยู่ในเกณฑ์ระดับดี
คะแนนร้อยละ 60-69	อยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้
คะแนนร้อยละ 50-59	อยู่ในเกณฑ์ระดับผ่าน
คะแนนร้อยละ 0-49	อยู่ในเกณฑ์ระดับไม่ผ่าน

หรือเทียบเป็นคะแนนเฉลี่ย จะมีเกณฑ์ดังนี้

เยี่ยม	คะแนนเฉลี่ย 32-40 มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับดี
	คะแนนเฉลี่ย 28-31 มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับดี
พอใช้	คะแนนเฉลี่ย 24-27 มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับ
	คะแนนเฉลี่ย 20-23 มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับ
ผ่าน	
	คะแนนเฉลี่ย 0-19 มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระดับ
ไม่ผ่าน	

2.2 ใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance)

เพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน มีความแตกต่างกัน

2.2.2 ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัดคณะต่างกัน มีความแตกต่างกัน และเมื่อพบความแตกต่างของคะแนน ได้เปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe') เพื่อหาความแตกต่างของคะแนนรายคู่ต่อไปด้วย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน และสังกัดคณะวิชาต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 274 คน ด้วยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาวินิจฉัยเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง และผลการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง

ตอนที่ 1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิทยาเขต และคณะวิชา

วิทยาเขต \ คณะ	คณะ			รวม	
	วท.	ศศ.	ศษ.	จำนวน	ร้อยละ
สพล.กท.	14	5	54	73	26.64
สพล.ชบ.	16	4	51	71	25.91
สพล.สค.	8	3	22	33	12.04
สพล.สพ.	18	10	43	71	25.91
สพล.อท.	4	5	17	26	9.49
รวม	60	27	187	274	100
ร้อยละ	21.90	9.85	68.25	100	

จากตาราง ที่ 4-1 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดสอบในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักศึกษา
ชั้นปีที่ 4 จากสถาบันการพลศึกษาในวิทยาเขตภาคกลาง 5 แห่ง คือจากสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตกรุงเทพ (สพล.กท.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.64 และจากสถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตอ่างทอง (สพล.อท.) น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.49 รองลงมาคือจากสถาบันการพล
ศึกษา วิทยาเขตชลบุรี (สพล.ชบ.) คิดเป็นร้อยละ 25.91 จากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต
สุพรรณบุรี (สพล.สป.) คิดเป็นร้อยละ 25.91 และจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร
(สพล.สค.) คิดเป็นร้อยละ 12.04

และเมื่อพิจารณาในระดับคณะวิชาที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่พบว่า มาจาก
คณะศึกษาศาสตร์ (คษ.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.25 รองลงมาคือ จากคณะวิทยาศาสตร์
การกีฬาและสุขภาพ (วท.) ร้อยละ 21.90 และจากคณะศิลปศาสตร์ (ศศ.) ร้อยละ 9.85

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง

ตารางที่ 4-2 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา
สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
สพล.กท.	15.64	4.62
สพล.ชบ.	16.10	4.23
สพล.สค.	14.85	4.53
สพล.สป.	14.32	3.43
สพล.อท.	15.04	2.46
รวม/เฉลี่ย	15.27	4.08

จากตารางที่ 4-2 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง
มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในภาพรวม เท่ากับ 15.27

($\bar{X} = 15.27$, $SD = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายวิทยาเขตพบว่า สพล.ชบ. มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมากที่สุด ($\bar{X} = 16.10$, $SD = 4.23$) รองลงมาคือ สพล.กท. ($\bar{X} = 15.64$, $SD = 4.62$), สพล.อท. ($\bar{X} = 15.04$, $SD = 2.46$), สพล.สค. ($\bar{X} = 14.85$, $SD = 4.53$) และ สพล.สพ. ($\bar{X} = 14.32$, $SD = 3.43$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามวิทยาเขตเป็นรายทักษะ

วิทยาเขต/ คะแนน	ทักษะการฟัง	ทักษะการฟัง					
		การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน)	การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (คะแนนเต็ม 11 คะแนน)	การอนุมานหรือลงความเห็น (คะแนนเต็ม 8 คะแนน)	การคาดคะเน (คะแนนเต็ม 7 คะแนน)	การสรุปความ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน)	รวม (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)
สพล.กท.	\bar{X}	3.25	4.21	2.67	2.71	2.81	15.64
	SD	1.53	1.79	1.40	1.20	1.45	4.62
สพล.ชบ.	\bar{X}	3.23	4.45	2.61	3.06	2.76	16.10
	SD	1.48	1.80	1.36	1.31	1.27	4.23
สพล.สค.	\bar{X}	3.15	4.06	2.27	3.06	2.30	14.85
	SD	1.54	2.14	1.18	1.46	1.40	4.53
สพล.สพ.	\bar{X}	2.83	3.92	2.62	2.69	2.27	14.32
	SD	1.34	1.71	1.25	1.39	1.23	3.43
สพล.อท.	\bar{X}	3.31	3.96	2.23	2.58	2.96	15.04
	SD	1.46	1.51	1.07	.90	1.25	2.46
รวม/เฉลี่ย	\bar{X}	3.13	4.15	2.55	2.82	2.61	15.27
	SD	1.46	1.79	1.30	1.29	1.34	4.08
	ร้อยละ	44.71	37.73	31.88	40.29	37.29	38.18

จากตารางที่ 4-3 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อ
ความเข้าใจในแต่ละทักษะเทียบกับคะแนนเต็มของทักษะนั้น ๆ และหาค่าร้อยละ พบว่า ทักษะ
ที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางทำคะแนนได้มากที่สุดคือ การฟังเพื่อจับใจความ
สำคัญ (ร้อยละ 44.71 เทียบกับคะแนนเต็ม 7 คะแนน) รองลงมาคือ การคาดคะเน (ร้อยละ 40.29
เทียบกับคะแนนเต็ม 7 คะแนน) การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (ร้อยละ 37.73 เทียบกับคะแนน
เต็ม 11 คะแนน), การสรุปความ (ร้อยละ 37.29 เทียบกับคะแนนเต็ม 7 คะแนน) และการอนุมาน
หรือลงความเห็น (ร้อยละ 31.88 เทียบกับคะแนนเต็ม 8 คะแนน) และเมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ
ในแต่ละวิทยาเขตพบว่า

ทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน) วิทยาเขตที่ทำคะแนน
ในทักษะนี้ได้ดีที่สุดคือ สพล.อท. ($\bar{X} = 3.31$) รองลงมาคือ สพล.กท. ($\bar{X} = 3.25$) สพล.ชบ.
($\bar{X} = 3.23$) สพล.สค. ($\bar{X} = 3.15$) และ สพล.สพ. ($\bar{X} = 2.83$) ตามลำดับ

ทักษะการฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (คะแนนเต็ม 11 คะแนน) วิทยาเขตที่ทำคะแนน
ในทักษะนี้ได้ดีที่สุดคือ สพล.ชบ. ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมาคือ สพล.กท. ($\bar{X} = 4.21$) สพล.สค.
($\bar{X} = 4.06$), สพล.อท. ($\bar{X} = 3.96$) และ สพล.สพ. ($\bar{X} = 3.92$) ตามลำดับ

ทักษะการอนุมานหรือลงความเห็น (คะแนนเต็ม 8 คะแนน) วิทยาเขตที่ทำคะแนนใน
ทักษะนี้ได้ดีที่สุดคือ สพล.กท. ($\bar{X} = 2.67$) รองลงมาคือ สพล.สพ. ($\bar{X} = 2.62$) สพล.ชบ.
($\bar{X} = 2.61$), สพล.สค. ($\bar{X} = 2.27$) และ สพล.อท. ($\bar{X} = 2.23$) ตามลำดับ

ทักษะการคาดคะเน (คะแนนเต็ม 7 คะแนน) วิทยาเขตที่ทำคะแนนในทักษะนี้ได้ดีที่สุด
คือ สพล.ชบ. ($\bar{X} = 3.06$) รองลงมาคือ สพล.สค. ($\bar{X} = 3.06$) สพล.กท. ($\bar{X} = 2.71$) สพล.สพ.
($\bar{X} = 2.69$) และ สพล.อท. ($\bar{X} = 2.58$) ตามลำดับ

ทักษะการสรุปความ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน) วิทยาเขตที่ทำคะแนนในทักษะนี้ได้ดีที่สุด
คือ สพล.อท. ($\bar{X} = 2.96$) รองลงมาคือ สพล.กท. ($\bar{X} = 2.81$), สพล.ชบ. ($\bar{X} = 2.76$), สพล.สค.
($\bar{X} = 2.30$) และ สพล.สพ. ($\bar{X} = 2.27$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกตามคณะวิชาเป็นรายทักษะ

คณะวิชา/คะแนน	ทักษะการฟัง	สำคัญ					รวม (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)
		การฟังเพื่อจับใจความ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน)	การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (คะแนนเต็ม 11 คะแนน)	การอนุมานหรือลงความเห็น (คะแนนเต็ม 8 คะแนน)	การคาดคะเน (คะแนนเต็ม 7 คะแนน)	การสรุปความ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน)	
วท.	\bar{X}	2.80	3.77	2.32	2.88	2.62	14.38
	SD	1.47	1.85	1.37	1.45	1.47	4.10
ศศ.	\bar{X}	3.93	4.70	2.96	2.85	2.48	16.93
	SD	1.39	1.94	1.19	1.29	1.50	4.37
ศษ.	\bar{X}	3.12	4.20	2.57	2.80	2.63	15.31
	SD	1.44	1.74	1.27	1.24	1.28	3.98
รวม/เฉลี่ย	\bar{X}	3.13	4.15	2.55	2.82	2.61	15.27
	SD	1.46	1.79	1.30	1.29	1.34	4.08
	ร้อยละ	44.71	37.73	31.88	40.29	37.29	38.18

จากตารางที่ 4-4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพิจารณาเป็นรายทักษะในแต่ละคณะวิชาพบว่า

ทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน) คณะวิชาที่ทำคะแนนในทักษะนี้ได้ดีที่สุดคือ ศศ. ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมาคือ ศษ. ($\bar{X} = 3.12$) และ วท. ($\bar{X} = 2.80$)

ตามลำดับ

ทักษะการฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (คะแนนเต็ม 11 คะแนน) คณะวิชาที่ทำคะแนนในทักษะนี้ได้ดีที่สุดคือ ศศ. ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมาคือ ศษ. ($\bar{X} = 4.20$) และ วท. ($\bar{X} = 3.77$)

ตามลำดับ

ทักษะการอนุมานหรือลงความเห็น (คะแนนเต็ม 8 คะแนน) คณะวิชาที่ทำคะแนนในทักษะนี้ได้ดีที่สุดคือ ศศ. ($\bar{X} = 2.96$) รองลงมาคือ ศษ. ($\bar{X} = 2.57$) และ วท. ($\bar{X} = 2.32$) ตามลำดับ

ทักษะการคาดคะเน (คะแนนเต็ม 7 คะแนน) คณะวิชาที่ทำคะแนนในทักษะนี้ได้ดีที่สุดคือ วท. ($\bar{X} = 2.88$) รองลงมาคือ ศศ. ($\bar{X} = 2.85$) และ ศษ. ($\bar{X} = 2.80$) ตามลำดับ

ทักษะการสรุปความ (คะแนนเต็ม 7 คะแนน) คณะวิชาที่ทำคะแนนในทักษะนี้ได้ดีที่สุดคือ ศษ. ($\bar{X} = 2.63$) รองลงมาคือ วท. ($\bar{X} = 2.62$) และ ศศ. ($\bar{X} = 2.48$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในระดับพอใช้ จากสมมติฐานข้อ 1 พบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางไม่เท่ากับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้ความสามารถระดับพอใช้เท่ากับ 24 คะแนน ($t = -35.398, p = .000$) โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เท่ากับ 15.27 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.08
2. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน มีความแตกต่างกัน จากสมมติฐานข้อ 2 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ					
ระหว่างกลุ่ม	4	8.820	2.205	1.030	.392
ภายในกลุ่ม	269	575.709	2.140		
รวม	273	584.529			
2. การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ					
ระหว่างกลุ่ม	4	11.733	2.933	.911	.458
ภายในกลุ่ม	269	865.829	3.219		
รวม	273	877.562			
3. การอนุมานหรือลงความเห็น					
ระหว่างกลุ่ม	4	6.824	1.706	1.018	.399
ภายในกลุ่ม	269	450.961	1.676		
รวม	273	457.785			
4. การคาดคะเน					
ระหว่างกลุ่ม	4	9.450	2.362	1.424	.226
ภายในกลุ่ม	269	446.142	1.659		
รวม	273	455.591			
5. การสรุปความ					
ระหว่างกลุ่ม	4	19.124	4.781	2.724*	.030
ภายในกลุ่ม	269	472.091	1.755		
รวม	273	491.215			
ภาพรวมทุกทักษะ					
ระหว่างกลุ่ม	4	129.748	32.437	1.972	.099
ภายในกลุ่ม	269	4423.803	16.445		
รวม	273	4553.55			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายทักษะพบว่า มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ทักษะ ได้แก่ การสรุปความ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ทักษะ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้น จึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถเป็นรายคู่ในทักษะการสรุปความ มีผลดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 ผลการทดสอบคะแนนรายคู่ของความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน ในส่วนของทักษะการสรุปความ

วิทยาเขต		สพล.กท.	สพล.ชบ.	สพล.สค.	สพล.สพ.	สพล.อท.
	\bar{X}	2.81	2.76	2.30	2.27	2.96
ทักษะการสรุปความ						
สพล.กท.	2.81	-	.05	.51	.54	.15
สพล.ชบ.	2.76		-	.46	.49	.20
สพล.สค.	2.30			-	.04	.66
สพล.สพ.	2.27				-	.69
สพล.อท.	2.96					-

จากตารางที่ 4-6 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรายคู่ของความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน ในส่วนของทักษะการสรุปความ พบว่านักศึกษาทุกวิทยาเขตมีความสามารถแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ทั้งนี้อาจเกิดจากความคลาดเคลื่อนทาง

ค่าสถิติ)

3. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน มีความแตกต่างกัน

จากสมมติฐานข้อ 3 มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ					
ระหว่างกลุ่ม	2	23.666	11.833	5.717*	.004
ภายในกลุ่ม	271	560.864	2.070		
รวม	273	584.529			
2. การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ					
ระหว่างกลุ่ม	2	17.520	8.760	2.760	.065
ภายในกลุ่ม	271	860.042	3.174		
รวม	273	877.562			
3. การอนุมานหรือลงความเห็น					
ระหว่างกลุ่ม	2	7.924	3.962	2.387	.094
ภายในกลุ่ม	271	449.861	1.660		
รวม	273	457.785			
4. การคาดคะเน					
ระหว่างกลุ่ม	2	.321	.161	.096	.909
ภายในกลุ่ม	271	455.270	1.680		
รวม	273	455.591			
5. การสรุปความ					
ระหว่างกลุ่ม	2	.494	.247	.137	.872
ภายในกลุ่ม	271	490.721	1.811		
รวม	273	491.215			

ตารางที่ 4-7 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ภาพรวมทุกทักษะ					
ระหว่างกลุ่ม	2	121.505	60.753	3.715*	.026
ภายในกลุ่ม	271	4432.046	16.354		
รวม	273	4553.551			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัดต่างกัน มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายทักษะพบว่า มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ทักษะ ได้แก่ การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ทักษะ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้น จึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถเป็นรายคู่ในทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ และภาพรวมทุกทักษะ มีผลดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 ผลการทดสอบคะแนนรายคู่ของความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อ
ความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัด
คณะวิชาต่างกัน ในส่วนของทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ

คณะวิชา	\bar{X}	วท.	ศศ.	ศษ.
การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ		2.80	3.93	3.12
วท.	2.80	-	1.13*	.32
ศศ.	3.93		-	.81*
ศษ.	3.12			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-8 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรายคู่ของความสามารถด้านการฟัง
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัด
คณะวิชาต่างกัน ในส่วนของทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ พบว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
การกีฬาและสุขภาพ มีความสามารถแตกต่างกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ และนักศึกษา
คณะศิลปศาสตร์ มีความสามารถแตกต่างกับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถ ($\bar{X} = 3.93$)
มากกว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.12$) และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ
สุขภาพ ($\bar{X} = 2.80$)

ตารางที่ 4-9 ผลการทดสอบคะแนนรายคู่ของความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อ
ความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่สังกัด
คณะวิชาต่างกัน ภาพรวมทุกทักษะ

คณะวิชา	\bar{X}	วท.	ศศ.	ศษ.
ภาพรวมทุกทักษะ		14.383	16.926	15.310
วท.	14.38	-	2.5426*	.9268
ศศ.	16.93		-	1.6158
ศษ.	15.31			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-9 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนรายคู่ของความสามารถด้านการฟัง
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัด
คณะวิชาต่างกัน ในภาพรวมทุกทักษะ พบว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
มีความสามารถแตกต่างกับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถ ($\bar{X} = 16.93$) มากกว่า
นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 14.38$)

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ และเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกันและสังกัดคณะวิชาต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง จำนวน 952 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) ตามขนาดของประชากรในแต่ละวิทยาเขตและคณะวิชา จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) แบบจับฉลากไม่ใส่กลับจนได้ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ผ่านการตรวจสอบ ความครอบคลุมเชิงเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับร่าง จำนวน 40 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุโขทัย จำนวน 30 คน ข้อสอบมีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.30-0.80 และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20-0.60 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.80

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแยกตามวิทยาเขตของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง 5 แห่ง จำนวน 274 คน จากนั้นนำกระดาษคำตอบทั้งหมดมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางสถิติ เพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน และสังกัดคณะวิชาต่างกัน โดยใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way analysis of variance) และทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง มีค่าเท่ากับ 15.27 โดยสถานบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงที่สุด (16.10) รองลงมาคือสถานบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ (15.64) สถานบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง (15.04) สถานบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร (14.85) และสถานบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี (14.32) ตามลำดับ

เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางในภาพรวมเทียบกับเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า อยู่ในระดับไม่ผ่าน ส่วนคะแนนเฉลี่ยรายวิทยาเขต อยู่ระหว่าง 14.32-16.10 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับไม่ผ่านทุกวิทยาเขตเช่นเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์คะแนนรายทักษะพบว่า คะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละของความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในแต่ละทักษะเทียบกับคะแนนเต็มของทักษะมี ดังนี้ ทักษะที่นักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางทำคะแนนได้มากที่สุดคือ การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ (ร้อยละ 44.71) รองลงมาคือ การคาดคะเน (ร้อยละ 40.29), การฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ (ร้อยละ 37.73) การสรุปความ (ร้อยละ 37.29) และการอนุมานหรือลงความเห็น (ร้อยละ 31.88)

2. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า มีความสามารถไม่แตกต่างกัน และเมื่อทำการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลางที่สังกัดคณะวิชาต่างกันพบว่า มีความแตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพกับ คณะศิลปศาสตร์

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษาสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลาง มีประเด็นน่าสนใจที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับไม่ผ่าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 15.27 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.17 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง ความไม่เข้าใจต่อเรื่องที่ฟังในแบบทดสอบ โดยอาจเนื่องมาจากเหตุผลหลายประการ อาทิ ความจำกัดในความรู้เดิมในเรื่องที่ฟังและปริมาณคำศัพท์ การไม่เข้าใจ ไวยากรณ์ การมีปัญหาการฟังสำเนียง การพูดภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษา รวมถึงความเร็วของการพูด ซึ่งอาจเร็วเกินไปสำหรับนักศึกษาที่ไม่คุ้นเคยกับการฟังภาษาอังกฤษที่พูดโดยเจ้าของภาษา ซึ่งแน่นอนว่าในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป ของนักศึกษานั้นย่อมไม่มีโอกาสที่จะได้ฝึกฟัง ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ลักษณะของแบบทดสอบ อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลการสอบอยู่ในระดับต่ำได้ด้วยเช่นกัน

ความรู้เดิม ปริมาณคำศัพท์ ความรู้เรื่องไวยากรณ์ และความคุ้นเคยกับเสียงสำเนียงนั้น จัดว่าเป็นปัจจัยที่จะสนับสนุนให้ผู้ฟังมีความเข้าใจเรื่องที่ฟังมากขึ้นได้ทั้งสิ้น (Wipf, 1984, p. 345; Nicholas, 1988, p.19; Rost, 1990, pp. 48-50) ดังนั้น การที่นักศึกษาทำคะแนนการทดสอบได้ในระดับต่ำย่อม หมายถึง มีความจำกัดในเรื่องดังกล่าว ซึ่งอาจจะมีเหตุผลอีกหลายประการมา รองรับความจำกัดนั้น เช่น นักศึกษาของสถาบันการพลศึกษามักมีกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติควบคู่ไปกับการเรียนจำนวนมาก เช่น การไปเก็บตัวนักกีฬาทีมชาติเป็นเวลานาน การไปแข่งขันกีฬา ภายนอกสถาบัน การเป็นผู้ช่วยอาจารย์ในการบริการวิชาการแก่สังคม การตัดสินกีฬา และ/หรือ จัดการแข่งขันกีฬาให้กับหน่วยงานในพื้นที่บริการ ทำให้ไม่สามารถเข้าห้องเรียนได้ตามปกติ หรือขาดเรียน ขาดการติดต่อกับผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้นเรียน รวมทั้งไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาวิชา ที่เรียน เป็นต้น (สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี, 2554, หน้า 2) นอกจากนี้ จากการที่ ผู้วิจัยกำหนดประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เนื่องจากเป็นชั้นปีที่นักศึกษาของทุกคณะวิชา ผ่านพ้นการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษครบทั้งหมดแล้วนั้น ยิ่งสนับสนุนเหตุผลที่ว่านักศึกษา

ขาดโอกาสในการฝึกฟังภาษาอังกฤษ เพราะโอกาสที่นักศึกษาจะได้ฟังเรื่องราวหรือการสนทนา ภาษาอังกฤษคือในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ไม่คุ้นเคยกับเสียงและสำเนียงของเจ้าของภาษา การฝึกฟังและตีความหมายคำศัพท์จึงจำกัดตามไปด้วย ดังที่ ศรีพรหม (Sriprom, 2011) กล่าวว่า บริบทการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น นักเรียน นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสฟังชาวต่างชาติ พูดภาษาอังกฤษ จึงทำให้ความยากในการทำความเข้าใจเรื่องราวที่ฟังเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย และสายตาคำ (Saitakham, 2012, pp. 50-53) ที่พบว่านักศึกษามีปัญหาการฟังสำเนียงการพูด ภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษาทำให้ไม่เข้าใจบทสนทนา ทั้งนี้ บทบาทที่กเสียงที่ใช้ในงานวิจัย นี้เป็นเสียงของเจ้าของภาษาในการสนทนาหรือบรรยายเรื่องราวที่อยู่ในระดับความเร็วปกติ และแม้ว่าจะเพิ่มเวลาในการอ่านตัวเลือกเพื่อพิจารณาคำตอบมากขึ้นแล้วก็ตาม แต่ผลการทดสอบยังปรากฏว่าอยู่ในระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละทักษะ จากการที่พบว่า นักศึกษาสถาบัน การพลศึกษาที่มีคะแนนทุกทักษะต่ำกว่าเกณฑ์ อาจเป็นไปได้ว่าทักษะดังกล่าวเกี่ยวข้องกับ ความสามารถในองค์รวมของผู้ฟังที่นักศึกษาสถาบันการพลศึกษาอาจมีความสามารถดังกล่าว อยู่ในวงจำกัด กล่าวคือ เป็นความสามารถที่ผู้ฟังต้องอาศัยทั้งพื้นความรู้เดิมในด้านหัวข้อ สถานการณ์ หรือบริบทที่ฟัง และอาศัยพื้นความรู้ด้านชนิดของข้อความ และโครงสร้างภาษา ช่วยให้คาดการณ์และตีความ ในช่วงระยะเวลาที่ฟังนั้น ซึ่งเป็นทักษะระดับสูงที่ต้องอาศัย การฝึกฝนมาเป็นอย่างดีจึงจะช่วยให้สามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนที่เป็นสาเหตุมาจากลักษณะของแบบทดสอบนั้น เนื่องจากแบบทดสอบ จัดให้นักศึกษาฟังสถานการณ์ต่าง ๆ จึงมีลักษณะเป็นการสื่อสารแบบทางเดียว โดยแบบทดสอบ กำหนดให้นักศึกษาฟังบทสนทนาหรือข้อความสั้นหนึ่งครั้ง จากนั้นฟังคำถามแล้วเลือกคำตอบ จากการอ่านตัวเลือกในข้อสอบ กรณีดังกล่าวผู้รับสารคือนักศึกษาไม่มีโอกาสโต้ตอบหรือซักถาม ในกรณีที่เกิดความสงสัย ทำให้ไม่สามารถคาดเดาจากบริบทของสถานการณ์ได้ จึงเป็นเหตุให้มีคะแนนความเข้าใจในการฟังต่ำดังกล่าว

นอกจากนี้ หากพิจารณาปัจจัยในเรื่องสภาพแวดล้อมในการสอบ สถานที่สอบนั้นมี ส่วนทำให้คะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาอยู่ใน ระดับต่ำได้ด้วยเช่นกัน กล่าวคือในบางวิทยาเขตกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ จึงจำเป็นต้องใช้ ห้องสอบที่มีขนาดใหญ่มาก ซึ่งแม้ว่าได้ควบคุมในเรื่องระบบเสียงให้สามารถฟังได้ชัดเจนอย่าง ทั่วถึง และกำจัดเสียงรบกวนจากภายนอกแล้วก็ตาม แต่การใช้ห้องสอบขนาดใหญ่บรรจุผู้เข้าสอบ จำนวนมากอาจส่งผลกระทบต่อสมาธิของนักศึกษา ซึ่งในกรณีของการฟังภาษาต่างประเทศหากผู้ฟังขาด

สมาธิในการฟังเพื่อความเข้าใจแม้จะมีสิ่งเล็กน้อยมากระทบต่อความสนใจก็สามารถทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการทำความเข้าใจข้อความได้อย่างมาก (Underwood, 1993, p. 16) ซึ่งเป็นไปได้ที่อาจส่งผลให้ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจต่ำลงได้

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน นั่นอาจเนื่องมาจากนักศึกษาทั้งหมดต่างศึกษาในสถาบันการพลศึกษาซึ่งเป็นสังกัดเดียวกัน ที่การบริหารจัดการศึกษาของแต่ละวิทยาเขตต่างอยู่ภายใต้นโยบายของสถาบันการพลศึกษาที่ต้องบริหารงานให้ตอบสนองต่อการควบคุมคุณภาพมาตรฐานอันเดียวกัน การกำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทด้านภาษาอังกฤษแบบเดียวกัน การใช้หลักสูตรที่เป็นหลักสูตรการศึกษาของสถาบันการพลศึกษาอย่างเป็นทางการอันหนึ่งอันเดียวกัน รายวิชาต่าง ๆ และคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรในหมวดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษทั้งที่เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือกจึงไม่แตกต่างกัน รวมถึงสิ่งสนับสนุนทางวิชาการต่าง ๆ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการภาษา ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน แต่ละวิทยาเขตต่างได้รับการสนับสนุนอย่างเท่าเทียมกัน เหล่านี้จึงเป็นไปได้ว่าทำให้ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาในแต่ละวิทยาเขตมีค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ไม่แตกต่างกัน

ประเด็นที่ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่สังกัดคณะวิชาต่างกัน โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ กับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ นั้น ข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงที่สุด ($\bar{X} = 16.93$) รองลงมาคือนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ($\bar{X} = 15.31$ และ 14.38 ตามลำดับ) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ได้มีโอกาสเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาคณะอื่น โดยโครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการและการท่องเที่ยวของสถาบันการพลศึกษานอกจากกำหนดให้นักศึกษาเรียนวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวนเท่ากับนักศึกษาคณะอื่นแล้ว ยังกำหนดให้นักศึกษาเรียนวิชาเลือกกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษอีก 6 หน่วยกิต (สถาบันการพลศึกษา, 2556 ข) การเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าย่อมส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนภาษาอังกฤษที่ดีกว่า และผลการวิจัยของไพบุลย์ สุขวิจิตร (2553) ยังพบว่า นักศึกษาต่างคณะกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ซึ่งนักศึกษาคณะศิลปศาสตรบัณฑิตว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานดีกว่านักศึกษาในคณะอื่น ยกเว้นคณะบัญชีเพียงคณะเดียว

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้งานวิจัยนี้จะพบว่า คะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางอยู่ในระดับต่ำไม่ผ่านเกณฑ์ แต่เมื่อทำการวิเคราะห์คะแนนที่นักศึกษาทำได้โดยพิจารณาแยกเป็นรายทักษะพบว่า ทักษะที่นักศึกษาทำคะแนนได้มากที่สุดคือ ทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ รองลงมาคือ ทักษะการคาดคะเน ทักษะการฟังเพื่อหารายละเอียดเฉพาะ ทักษะการสรุปความ และทักษะที่นักศึกษาทำคะแนนได้ต่ำที่สุดคือ ทักษะการอนุมานและลงความเห็น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาวิธีแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องของการฟังภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลางที่เป็นผลของการวิจัยในครั้งนี้เป็นผลที่เกิดจากการศึกษาการวัดทักษะการฟังของนักศึกษา 5 ทักษะย่อยคือ การจับใจความสำคัญ การฟังหารายละเอียดเฉพาะ การอนุมานหรือลงความเห็น การคาดคะเน และการสรุปความ ซึ่งความเข้าใจในการฟังนั้นอาจเกิดจากทักษะย่อยอื่น ๆ ได้อีก ดังนั้น การนำผลการวิจัยไปใช้จึงควรคำนึงถึงทักษะย่อยดังกล่าวเป็นข้อมูลในการพิจารณาด้วย

นอกจากนี้ การศึกษาวิจัยหัวข้อดังกล่าวนี้กับนักศึกษาของสถาบันการพลศึกษาทั่วประเทศ หรือการศึกษาวิจัยที่ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างนักเรียน นักศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอื่น ๆ จะช่วยให้มองเห็นภาพรวมในเรื่องดังกล่าวในบริบทสถาบันการพลศึกษา หรือภาพรวมของประเทศไทย อันจะส่งผลให้เกิดแนวคิดในการหาวิธีการช่วยให้นักเรียนนักศึกษาไทยประสบความสำเร็จในเรื่องการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ/ หรือการฟังในรูปแบบอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2554). *การอนุมานหรือ Inference*. เข้าถึงได้จาก www.chulapedia.chula.ac.th
- เจียรนัย พงษ์ศิริวาทย์. (2539). *เรียนภาษาจากเพลง ใน แนวคิดและเทคนิควิธีการสอน ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา* (หน้า 102-103). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณภัทร วุฒิวงศา. (2557). *กลยุทธ์สร้างแรงจูงใจ: การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ. วารสาร นักบริหาร, 34(1), 89-97.*
- นิตยารัตน์ คงนาลึก. (2544). *เอกสารประกอบการเรียนวิชาหลักการวัดผลและประเมินผล การศึกษา. นครศรีธรรมราช: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญยภา แสงศรี. (2554). *ผลกระทบของรูปแบบการช่วยฟังและระดับความสามารถทาง ภาษาอังกฤษต่อความสามารถในการฟังและกลวิธีการฟังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. ดุษฎีนิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2547). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แฮ็ส ออฟ เคอร์มิสท์.
- เพ็ญจันทร์ จันทร์พราหมณ์. (2553). *การสำรวจความสามารถและปัญหาในการใช้ทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของเกสต์เฮาส์ที่ถนนข้าวสาร. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงธุรกิจ และอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.*
- ไพบุณย์ สุขวิจิตร. (2553). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม*. เข้าถึงได้จาก <http://hdl.handle.net/123456789/1686>

- รัตนา สุวิจารณ์. (2546). *สมรรถวิสัยในการฟังภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตภาคตะวันออก*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิไล ทองแผ่. (2545). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์: เอกสารประกอบการสอน การวิจัยทางสังคมศาสตร์*. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- วีณา จันทนาโกเมษ. (2530). *จะสอนอะไรในช่วงโมงการฟัง*. *ภาษาปริทัศน์*, 8(1), 104-114.
- ศรีเงิน แผลสุพัฒน์. (2541). *การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังข้อความภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยพณิชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ ชนม์ประกาย. (2552). *การศึกษาปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สถาบันการพลศึกษา. (2556 ก). *ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ.2556 – 2560*. เข้าถึงได้จาก <http://113.53.231.197/web/web2>
- สถาบันการพลศึกษา. (2556 ข). *หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ และการท่องเที่ยว*. ลพบุรี: คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา. (เอกสารอัดสำเนา).
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี. (2554). *รายงานการประเมินการบริหารหลักสูตรปีการศึกษา 2553*. สุพรรณบุรี: ฝ่ายวิชาการ.
- สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. (2551). *กฎบัตรอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.
- สมุทร เข็นเขาวนิช. (2549). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สุทิน พูลสวัสดิ์. (2547). *ทักษะการฟังไทเฟิล*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณีย์ พันธุ์พริกส์ และฉลลิกา มหาพูนทอง. (2550). การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 17(3), 66-72.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). *เรื่องจดหมายข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (HEC Newsletter)*. เข้าถึงได้จาก http://www.mua.go.th/pr_web/ohecnewsletter/
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2556). *คะแนนผลการทดสอบ O-NET ช่วงชั้นที่ 4 (ม.6) จำนวน 8 กลุ่มสาระวิชาของสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2555*. เข้าถึงได้จาก <http://www.onesqa.or.th/th/contentdownload/944/?inputFilter=&TextSearch=&Category=&gotoPage=2&PageSize=10>
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2557). *คะแนนผลการทดสอบ O-NET ช่วงชั้นที่ 4 (ม.6) จำนวน 8 กลุ่มสาระวิชาของสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2556*. เข้าถึงได้จาก <http://www.onesqa.or.th/th/contentdownload/944/?inputFilter=&TextSearch=&Category=&gotoPage=2&PageSize=10>
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2558). *คะแนนผลการทดสอบ O-NET ช่วงชั้นที่ 4 (ม.6) จำนวน 8 กลุ่มสาระวิชาของสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2557*. เข้าถึงได้จาก <http://www.onesqa.or.th/th/contentdownload/944/?inputFilter=&TextSearch=&Category=&gotoPage=2&PageSize=10>
- อารีรักษ์ มีแจ้ง, ดุซฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุมตันติ, และอภิชัย รุ่งเรือง. (2554). การวิจัยเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 13(2), 55-72.

- Adler, R., Rosenfeld, L., & Proctor, R. (2001). *Interplay: The process of interpersonal communicating* (8th ed.). Oxford: Harcourt.
- Anderson, A., & Lynch, T. (1988). *Listening*. Oxford: Oxford University Press.
- Bailey, E. (2014). Reading comprehension skills-making predictions. *Special education*. Retrieved from <http://www.about.com>
- Brown, G., & Yule, G. (1983). *Discourse analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Burgess, S., & Head, K. (2005). *How to teach for exams*. Harlow: Pearson Education.
- Busby, R.E., & Majors, R. E. (1987). *Basic speech communication: Principles and practices*. New York: Harper and Row.
- Byrnes, H. (1984). The role of listening comprehension: A theoretical base. *Foreign Language Annals*, 17(4), 317-329.
- Carrell, P.L., & Eisterhold, J.C. (2000). Schema theory and ESL reading pedagogy, In P.L. Carrell, J. Devine, & D.E. Eskey (Eds.), *Interactive approaches to second language reading* (pp. 73-92). New York: Cambridge University Press.
- Carroll, B. J. (1962). *Testing communicative performance: An intermediate study*. Oxford: Pergamon Press.
- Chao, J. Y. (2013). Factors affecting college EFL learners' listening comprehension and listening problems. *NCUE Journal of Humanities*, 8, 71-84.
- Chengxing, L. (2005). Factors affecting listening comprehension and strategies for listening class. *CEIEA Journal*, 28(3), 59-61.
- Cook, V. (1991). *Second language learning and language teaching*. London: Hodder and Stoughton.
- Doff, A. (2001). *Teaching english: A training course for teachers* (14th ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Dunkel, P. (1991). Listening in the native and second/foreign language: Towards an integration of research and practice. *TESOL Quarterly*, 25(3), 431-457.

- Duzer, C. V. (1997). *Improving ESL learners' listening skills: At the workplace and beyond. center for adult english language acquisition*. Retrieved from http://www.cal.org/caela/esl_resources/digests/listenqa.html
- Eduvstion First. (2012). *Eduvstion first: An initiative of the united nation secretary-general*. Retrieved form http://www.fao.org/fileadmin/templates/ERP/docs2012/EdFirst_G29383UNOPS_lr.pdf
- Finocchiaro, M. (1989). *English as a second/ foreign lanuage: From theory to practice*. New York: Oxford Press.
- Gay, L. R., Mills, G. E., & Airasian, P. W. (2006). *Educational research: Competencies for analysis and applications* (8th ed.). New Jersey: Pearson-Merrill Prentice Hall.
- Geddes, M. (1981). Listening. In K. Johnson and K. Morrow (eds.), *Communication in the classroom*. London: Longman.
- Gillett, A. (2014). *Listening comprehension and note-taking*. Retrieved from <http://www.uefap.com/listen/listfram.htm>
- Hamouda, A. (2013). An investigation of listening comprehension problems encountered by Saudi students in EL listening classroom. *Internationa Journal of Academic Research in Progressive Education and Development*, 2(1), 113-155.
- Harmer, J. (1991). *How to teach english*. London: Longman.
- Hasan, A. S. (2000). *Learners' perceptions of listening comprehension problems*. Damascus: Damascus University.
- Heaton, J. B. (1995). *Writing english language tests* (6th ed.). London: Longman.
- Huang, H. (1999). The effects of closed-captioned television on the listening comprehension of intermediate ESL students. *Dissertation Abstracts International*, 60(06), 1889-A.
- Madsen, S. H. (1983). *Techniques in testing*. Oxford: Oxford University Press.
- McWhorter, K.T. (2007). *Essential reading skills* (3rd ed.). New York: Pearson-Longman.
- Morris, J.E. (1971). *Aural study systems for the visually handicapped: Effects on aural learning of a prior frame of reference: Interm progress report No.7*. Louisville: American Printing House for the Blind.

- National Capital Language Resource Center [NCLRC]. (2004). *Strategies for developing listening skills*. Retrieved from www.nclrc.org/essentials/listening/stratlisten.htm
- Neeley, T. (2012). Global business speaks english. *Harvard Business Review*. Retrieved from <https://hbr.org/2012/05/global-business-speaks-english>
- Nicholas, L.N. (1988). Teaching listening comprehension. *English Teaching Forum*, 1, 19-22.
- Noom-ura, S. (2013). English-Teaching Problems in Thailand and Thai Teachers. *Professional Development Needs*. 6(11). doi: 10.5539/elt.v6N11p139
- Nunan, D. (1999). *Second language teaching and learning*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Osada, N. (2004). Listening comprehension research: A brief review of the past thirty years. *Dialogue*, 3, 53-66.
- Oxford, R. (1993). Research update on teaching L2 listening. *System*, 21(2), 205-211.
- Purdy, M. (1997). What is listening? In M. Purdy & D. Borisoff (Eds). *Listening in everyday life: A personal and professional approach* (2nd ed.) (pp. 1-20). Lanham: University Press of America.
- Reyes, L. M. (2005). The use of listening in the foreign language classroom. *Relinguistica*. Retrieved from <http://relinguistica.azc.uam.mx>
- Richards, J. C. (1985). Listening comprehension: Approach, design, and procedure. In J.C. Richards (Ed.), *The context of language teaching* (pp. 189-207). Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C. (1987). Listening comprehension: Approach, design, and procedure. In *Methodology in TESOL: A book of reading* (pp. 28-32). New York: Harper and Row.
- Rivers, W. (1966). Listening comprehension. *The Modern Language Journal*, 50, 196-204.
- Rivers, W. (1980, April). Hearing and comprehending. *English Teaching Forum*, 18, 16-19.

- Rost, M. (1990). *Listening in language learning*. London: Longman.
- Rost, M. (1991). *Listening in action*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Rost, M. (1994). *Introducing listening*. Harmondsworth: Penguin.
- Rubin, J. (1994). A review of second language listening comprehension research. *Modern Language Review*, 78(2), 199-221.
- Saitakham, K. (2012). *Enhancing english listening skills through websites practicing: A study of Thai EFL university students*, 47(11), 50-53.
- Schmidt, R.W. (1990). The role of consciousness in second language learning. *Applied Linguistics*, 11, 129-158.
- Sriprom, C. (2011). *A study of the english listening comprehension problems for EFL learners at the Faculty of ICT, Silpakorn University*. Master's thesis, English for Careers, Language Institute, Thammasat University.
- Swift, S. (2014). *Teaching listening: Top-down or bottom-up? An ELT notebook*. Retrieved from <http://eltnotebook.blogspot.com/2007/02/teaching-listening-top-down-or-bottom.html>
- Test of English as a Foreign Language. (2011). *Test and score data summary for TOEFL internet-based and paper-based tests*. Retrieved from <http://www.ets.org/Media/Research/pdf/TOEFL-SUM-2010.pdf>
- Thompson, I., & Rubin, J. (1996). Can strategy instruction improve listening comprehension?. *Foreign Language Annals*, 29(3), 331-342.
- Underwood, M. (1993). *Teaching listening*. New York: Longman.
- Vandergrift, L. (2004). Listening to learn or listening to listen?. *Annual Review of Applied Linguistics*, 24, 3-25.
- Vandergrift, L. (2013). *Listening: Theory and practice in modern foreign language competence*. Subject centre for languages, linguistics & area studies. Retrieved from <https://llas.ac.uk/resources/gpg/67>
- Vener, D. (2002). *Finding the main idea*. Retrieved from <http://www.landmarkoutreach.org>

- Widdowson, H. (1996). *Teaching language as communication* (10th ed). Oxford: Oxford University Press.
- Wilson, J. (2008). *How to teach listening*. Harlow: Pearson Longman.
- Wipf, J..A. (1984). Strategies for teaching second language listening comprehension. *Foreign Language Annals*, 17(4), 345-348.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๖๖๑๑/๒๒๕๘

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาวบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำร้องขอวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางรุ่งพนอ รักอยู่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาติ รัตนวณิชช์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้ (ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำนักงานจัดการศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗ / โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘๙-๑๕๖-๐๐๑๒

ที่ ศธ ๖๖๑๑/๒๒๖๐

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลงหาดบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.วีร์ ระวัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำโคร่งย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางรุ่งพนา รักอยู่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาติ รัตนวามิขย์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้ (ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำนักงานจัดการศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗ / โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘๙-๑๕๖-๐๐๑๒

ที่ ศธ ๖๖๑๑/๒๒๕๗

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาว
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

๒. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย (ดร.วไลพร ฉายา)

ด้วย นางรุ่งนอ รักอยู่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาดา รัตนวาณิชพันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณะฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ ดร.วไลพร ฉายา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย ของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาอนุญาต คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำนักงานจัดการศึกษา คณะฯ

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๑๐ ๒๓๒๗

โทรสาร ๐ ๓๘๓๙ ๐๓๕๕

ที่ ศธ ๖๖๑๑/๓๓๐๙

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลงหาดบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางรุ่งพนอ รักอยู่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (ABILITY IN ENGLISH LISTENING COMPREHENSION AMONG THAI EFL STUDENTS : A CASE STUDY OF THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION IN THE CENTRAL REGION OF THAILAND) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ด้วยตนเองจากนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยผู้วิจัยจะขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗ / โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘๗-๔๐๕-๖๑๖๐

ที่ ศธ ๖๖๑๑/ ๓๒๕๖

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาวบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางรุ่งพณ รักอยู่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (ABILITY IN ENGLISH LISTENING COMPREHENSION AMONG THAI EFL STUDENTS : A CASE STUDY OF THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION IN THE CENTRAL REGION OF THAILAND) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาติ รัตนวานิชย์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ด้วยตนเองจากนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยผู้วิจัยจะขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗ / โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘๗-๔๐๕-๖๑๖๐

ที่ ศธ ๖๖๑๑/ ๓๒๔๓

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาวแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตสมุทรสาคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางรุ่งพณ รักอยู่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (ABILITY IN ENGLISH LISTENING COMPREHENSION AMONG THAI EFL STUDENTS : A CASE STUDY OF THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION IN THE CENTRAL REGION OF THAILAND) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาติ รัตนวานิชย์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ด้วยตนเองจากนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยผู้วิจัยจะขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗ / โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘๗-๔๐๕-๖๑๖๐

ที่ ศธ ๖๖๑๑/ ๓๒๕๘

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาวบางแสน
ต.แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตสุพรรณบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางรุ่งพณิ รักอยู่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (ABILITY IN ENGLISH LISTENING COMPREHENSION AMONG THAI EFL STUDENTS : A CASE STUDY OF THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION IN THE CENTRAL REGION OF THAILAND) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาดา รัตนวณิชช์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ด้วยตนเองจากนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยผู้วิจัยจะขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗ / โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘๗-๔๐๕-๖๑๖๐

ที่ ศธ ๖๖๑๑/ ๓๒๙๙

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลาดยาวบางแสน
ต. แสนสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขตอ่างทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางรุ่งพนา รักอยู่ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษา สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง (ABILITY IN ENGLISH LISTENING COMPREHENSION AMONG THAI EFL STUDENTS : A CASE STUDY OF THE INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION IN THE CENTRAL REGION OF THAILAND) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สุชาดา รัตนวานิชย์พันธ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ด้วยตนเองจากนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง โดยผู้วิจัยจะขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗ / โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทร ๐๘๗-๔๐๕-๖๑๖๐

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ตารางภาคผนวก ข-1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
2	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	-1	1	1	1	0.33	ต้องปรับปรุง
8	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
16	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
17	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
18	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
24	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
25	1	-1	-1	-1	-0.33	ตัดออก
26	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข-1 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
28	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
29	1	1	-1	1	0.33	ต้องปรับปรุง
30	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
31	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
32	1	1	-1	1	0.33	ต้องปรับปรุง
33	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
37	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
38	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
41	1	1	-1	1	0.33	ต้องปรับปรุง
42	1	1	-1	1	0.33	ต้องปรับปรุง
43	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
44	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
45	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
46	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
47	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
48	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
49	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
50	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
51	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางภาคผนวก ข-2 ค่าความยาก (p) ของข้อสอบรายข้อ

ข้อที่	R_H	R_L	N_R	p	ข้อที่	R_H	R_L	N_R	p
1	8	5	13	0.43	21.	10	5	15	0.50
2.	9	5	14	0.47	22.	11	7	18	0.60
3.	10	6	16	0.53	23.	12	7	19	0.63
4.	9	3	12	0.40	24.	11	7	18	0.60
5.	9	4	13	0.43	25.	8	1	9	0.30
6.	10	5	15	0.50	26.	10	5	15	0.50
7.	8	5	13	0.43	27.	11	8	19	0.63
8.	10	6	16	0.53	28.	8	3	11	0.37
9.	8	3	11	0.37	29.	11	7	18	0.60
10.	10	7	17	0.57	30.	12	9	19	0.70
11.	9	6	15	0.50	31.	10	6	16	0.53
12.	12	3	15	0.50	32.	13	7	20	0.67
13.	9	4	13	0.43	33.	13	8	21	0.70
14.	10	6	16	0.53	34.	13	8	21	0.70
15.	7	2	9	0.30	35.	12	7	19	0.63
16.	12	9	21	0.70	36.	9	6	15	0.50
17.	11	5	16	0.53	37.	12	7	19	0.63
18.	14	10	24	0.80	38.	12	8	20	0.67
19.	11	6	17	0.57	39.	11	6	17	0.57
20.	10	6	16	0.53	40.	8	4	12	0.40

หมายเหตุ: เมื่อ N_T หรือ จำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมด เท่ากับ 30 คน

ตารางภาคผนวก ข-3 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบรายข้อ

ข้อที่	R_H	R_L	$\frac{R_H}{N_H}$	$\frac{R_L}{N_L}$	r	ข้อที่	R_H	R_L	$\frac{R_H}{N_H}$	$\frac{R_L}{N_L}$	r
1.	8	5	0.53	0.33	0.20	21.	10	5	0.67	0.33	0.33
2.	9	5	0.60	0.33	0.27	22.	11	7	0.73	0.47	0.27
3.	10	6	0.67	0.40	0.27	23.	12	7	0.80	0.47	0.33
4.	9	3	0.60	0.20	0.40	24.	11	7	0.73	0.47	0.27
5.	9	4	0.60	0.27	0.33	25.	8	1	0.53	0.07	0.47
6.	10	5	0.67	0.33	0.33	26.	10	5	0.67	0.33	0.33
7.	8	5	0.53	0.33	0.20	27.	11	8	0.73	0.53	0.20
8.	10	6	0.67	0.40	0.27	28.	8	3	0.53	0.20	0.33
9.	8	3	0.53	0.20	0.33	29.	11	7	0.73	0.47	0.27
10.	10	7	0.67	0.47	0.20	30.	12	9	0.80	0.60	0.20
11.	9	6	0.60	0.40	0.20	31.	10	6	0.67	0.40	0.27
12.	12	3	0.80	0.20	0.60	32.	13	7	0.87	0.47	0.40
13.	9	4	0.60	0.27	0.33	33.	13	8	0.87	0.53	0.33
14.	10	6	0.67	0.40	0.27	34.	13	8	0.87	0.53	0.33
15.	7	2	0.47	0.13	0.33	35.	12	7	0.80	0.47	0.33
16.	12	9	0.80	0.60	0.20	36.	9	6	0.60	0.40	0.20
17.	11	5	0.73	0.33	0.40	37.	12	7	0.80	0.47	0.33
18.	14	10	0.93	0.67	0.27	38.	12	8	0.80	0.53	0.27
19.	11	6	0.73	0.40	0.33	39.	11	6	0.73	0.40	0.33
20.	10	6	0.67	0.40	0.27	40.	8	4	0.53	0.27	0.27

หมายเหตุ: N_H หรือ จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง เท่ากับ 15 คน
 N_L หรือ จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ เท่ากับ 15 คน

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ ผู้วิจัยกำหนดใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 167) ดังนี้

$$r_{KR-20} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\Sigma pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ r_{KR-20} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำถูก ทารด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ $1-p$

s^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ

ซึ่งความแปรปรวนหาได้จากสูตร (วิลด์ ทองแป้, 2545, หน้า 161) ดังนี้

$$s^2 = \frac{\sum X^2}{N} - \left[\frac{\sum X}{N} \right]^2$$

เมื่อ $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

และใช้คะแนนสอบที่นักศึกษาในกลุ่มทดลองใช้แบบทดสอบดังตารางภาคผนวก ข-4

ตารางภาคผนวก ข-4 คะแนนที่นักศึกษาทำได้ในการทดลองใช้แบบทดสอบ (Try-out)

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²	
1.	18	324	16.	25	625	
2.	15	225	17.	15	225	
3.	29	841	18.	13	169	
4.	27	729	19.	12	144	
5.	30	900	20.	21	441	
6.	15	225	21.	29	841	
7.	23	529	22.	19	361	
8.	17	289	23.	15	225	
9.	14	196	24.	29	841	
10.	27	729	25.	28	784	
11.	27	729	26.	33	1089	
12.	26	676	27.	29	841	
13.	25	625	28.	18	324	
14.	26	676	29.	13	169	
15.	15	225	30.	12	144	
				$\sum X$	645	
				$\sum X^2$		15145

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned}
 S^2 &= \frac{15141}{30} - \left[\frac{645}{30} \right]^2 \\
 &= 504.7 - [21.5]^2 \\
 &= 504.7 - 462.25 = 42.45
 \end{aligned}$$

ส่วนค่า p, ค่า q และค่า pq ที่ใช้ในสูตรการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
มีดังนี้

ตารางภาคผนวก ข-5 สัดส่วนของผู้ทำถูก หารด้วยจำนวนคนสอบทั้งหมด (p) สัดส่วน
ของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ (q) และค่า pq

ข้อที่	p	q	pq	ข้อที่	p	q	pq
1	0.43	0.57	0.25	21.	0.50	0.50	0.25
2.	0.47	0.53	0.25	22.	0.60	0.40	0.24
3.	0.53	0.47	0.25	23.	0.63	0.37	0.23
4.	0.40	0.60	0.24	24.	0.60	0.40	0.24
5.	0.43	0.57	0.25	25.	0.30	0.70	0.21
6.	0.50	0.50	0.25	26.	0.50	0.50	0.25
7.	0.43	0.57	0.25	27.	0.63	0.37	0.23
8.	0.53	0.47	0.25	28.	0.37	0.63	0.23
9.	0.37	0.63	0.23	29.	0.60	0.40	0.24
10.	0.57	0.43	0.25	30.	0.70	0.30	0.21
11.	0.50	0.50	0.25	31.	0.53	0.47	0.25
12.	0.50	0.50	0.25	32.	0.67	0.33	0.22
13.	0.43	0.57	0.25	33.	0.70	0.30	0.21
14.	0.53	0.47	0.25	34.	0.70	0.30	0.21
15.	0.30	0.70	0.21	35.	0.63	0.37	0.23
16.	0.70	0.30	0.21	36.	0.50	0.50	0.25
17.	0.53	0.47	0.25	37.	0.63	0.37	0.23
18.	0.80	0.20	0.16	38.	0.67	0.33	0.22
19.	0.57	0.43	0.25	39.	0.57	0.43	0.25
20.	0.53	0.47	0.25	40.	0.40	0.60	0.24
						$\sum pq$	9.419

จากนั้นแทนค่าในสูตรได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 r_{KR-20} &= \frac{40}{39} \left(1 - \frac{9.419}{42.45} \right) \\
 &= 1.026(0.778) \\
 &= 0.798
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

English Listening Comprehension Test
For Students in the Institute of Physical Education
in the Central Region of Thailand

DIRECTIONS: You will hear short talks or conversations between two or three people. You will see questions on each talk or conversation and four possible answers. Choose the best answer to each question and place an X on your answer sheet.

Example

No.	A	B	C	D
1	X			

1. What are they talking about? (A) how good exercise is (B) jogging in the park (C) planning for exercise and getting in shape (D) going to see the doctor	4. What is the relationship between the two speakers? (A) two friends (B) a teacher and a student (C) a husband and a wife (D) two neighbors
2. What time of the day does the man plan to do his activity? (A) after work in the evening (B) in the morning (C) on weekends (D) at dawn	5. Which is possible? (A) Their house may not be far from the park. (B) There are many parks near their house. (C) They go for exercises every day. (D) They have some problem to get in the park.
3. What is the woman's main worry about the man? (A) He is too old to do the activity. (B) He needs to take care of his shape. (C) He will waste his time. (D) He has not done exercise for years.	6. What is the best conclusion for this story? The man wants to... (A) see his doctor (B) go for a walk every morning (C) take exercise safely (D) get up early and go jogging

7. What are they talking about?
(A) studying for an examination
(B) going to see a movie
(C) going to visit a friend's mother
(D) asking a friend to help with homework
8. How many friends are there in this conversation?
(A) two
(B) three
(C) four
(D) five
9. What are they doing?
(A) doing their homework
(B) playing games
(C) surfing the Internet
(D) watching a movie
10. Who **is not** going to the movie in this conversation?
(A) Peter
(B) Clara
(C) Samantha
(D) Samantha's mom
11. Which is probably **TRUE**?
(A) They ask Clara's mother for help.
(B) Clara does not want to join her friends.
(C) They are almost finished with their homework.
(D) They are going to see a movie that afternoon.
12. Who are going to see a movie?
(A) Peter, Clara, Samantha and Mom
(B) Peter, Samantha, and Clara
(C) Peter and Samantha
(D) Samantha and Clara
13. What is the conversation about?
(A) how to exercise the whole body
(B) arm and shoulder exercises
(C) how to do weightlifting
(D) using exercise equipment
14. Which is **TRUE** in this story?
(A) They like the activity.
(B) They walk while they are talking.
(C) They are lying on the floor.
(D) They use some equipment.
15. What is the woman's name?
(A) Sandy
(B) Emily
(C) Abby
(D) It is not mentioned.
16. Where does such the event take place?
(A) in a house
(B) at a fitness center
(C) in a swimming pool
(D) in a public park
17. What do they do the activity for?
(A) to get a healthy mind
(B) to show their acting ability
(C) to begin their new lives
(D) to get the body strong

18. What are the people talking about?
(A) going to the National Stadium by the sky train
(B) visiting Bangkok for the first time
(C) finding a way to a meeting on time
(D) buying sky train tickets
19. Where does the man want to go?
(A) to Bangkok
(B) to the National Stadium
(C) to BTS
(D) to the platform
20. Does the man ask for help?
(A) Yes, because he lost his way.
(B) No, he refuses the woman's help.
(C) Yes, because he has limited time.
(D) No, the woman offers to help.
21. What time should it be while they are talking?
(A) 4 AM
(B) at noon
(C) 4 PM
(D) 6 PM
22. How often does the man visit Bangkok?
(A) This is his first time.
(B) two times a year
(C) once a year
(D) every month
23. Which is the best conclusion?
(A) A woman needs help.
(B) It is his first time traveling by a sky train.
(C) A man needs some help in a sky train station.
(D) A man wants to buy a bus ticket.
24. What is the best topic of the conversation?
(A) The Weather
(B) The Seasons
(C) The Spring
(D) The Winter
25. Why does Mac love spring?
(A) The weather is so fine.
(B) He can go to the beach in the spring.
(C) He can do things with his friends outside.
(D) All of the above.
26. What is the reason why Mac does not like hot weather?
(A) Hot weather comes with the wind.
(B) He is OK in hot weather.
(C) He does not like sweating.
(D) He does not mention it.
27. What kind of person is Mac like?
(A) He is so shy.
(B) He is friendly.
(C) He is good-looking.
(D) He is bad-tempered.

28. What is the best conclusion?
- (A) Mac likes going out with friends.
 - (B) Winter is not good for health.
 - (C) Mac does not like hot weather.
 - (D) Spring is the best season.
29. What is the main idea of the conversation?
- (A) Thailand is Tony's favorite place to visit.
 - (B) The most beautiful place in the world is Thailand.
 - (C) Linda plans her trip to Thailand.
 - (D) Tony has to move to Thailand.
30. Why does Tony suggest Linda to visit Thailand?
- (A) The weather there is so warm.
 - (B) The people, the food and culture are so nice.
 - (C) The food is very cheap.
 - (D) People spend less money in Thailand.
31. What are their relationships?
- (A) They work together.
 - (B) They do not know each other.
 - (C) They are from the same hometown.
 - (D) It is not mentioned in the conversation.
32. What does Tony plan to do for his vacation?
- (A) To search for some information on the Internet
 - (B) To relax on the beach near his house
 - (C) To go back to his hometown
 - (D) To visit Thailand
33. Which is the best ending Tony could say to Linda?
- (A) He would recommend her to visit Thailand.
 - (B) He would buy her a glass of ice tea.
 - (C) He would say goodbye to her after booking his flight to Thailand.
 - (D) He would advice her to book an airline ticket.
34. What is the story about?
- (A) a man's life
 - (B) a family
 - (C) a sport
 - (D) a country
35. How old was the man when he firstly moved from his hometown?
- (A) 5
 - (B) 7
 - (C) 13
 - (D) 19

36. What does the man's father do?
(A) He's a doctor.
(B) He's a coach.
(C) He's a team manager.
(D) He's the president of a sport association.
37. What does the man do in his free time?
(A) He works for a hospital.
(B) He coaches a team.
(C) He studies in a university.
(D) He helps his father manage a hockey team.
38. What is the best description of the man?
(A) He prefers living in India to Canada.
(B) He faces with problem all the time.
(C) He does not like his own country.
(D) He is happy being with his family.
39. How good is *his father* in doing his work?
(A) His ability may be in normal level.
(B) He is just the beginner.
(C) He may be one of the best professionals.
(D) His career does not need any ability.
40. Which is the best conclusion for this story?
(A) The man moves forth and back from Canada to India.
(B) The man hardly finished his university.
(C) His first coach is his own father.
(D) The man thinks of his family.
-